

Montreālas Latviešu
Biedrības

ZINOTĀJS

ISSN 0227 - 2423

1988. GADA DECEMBRIS

MONTREALA, KVEBEKĀ

40 GADA GĀJUMS

Nr. 12. (477.)

Miljoniem kristiešu visā pasaulē pulcējas ap dievišķo Bērnū, lai Viņu pielūgtu. Dievnamī ir spožas gaismas apspīdēti, bet vēl gaišāka gaisma atmirz no Betlēmes zvaigznes. Tur ir Dieva Dēls dzimis. Betlēnē Dievs ir tik tuvu. Tur ar mūsu acīm redzam Dievu. Trauslajā Bērnīnā mēs saskatām mūsu Dievu, Kungu un Pestītāju. Jaunavīgā māte gādā par Bērnū, un debesu Tēvs apskauj savu mīļoto Dēlu. Jēzus ir no starojošo debesu augstumiem nācis tumšajā zemē. Nācis no debesu bagātības, Viņš ir pieņēmis šīs zemes nabadzību, lai dotu cilvēkiem dievības bagātību. Jēzus ir aukstumā un nabadzībā — siltē dzimis, lai cilvēkiem, kas ir nabagi savu grēku dēļ, dotu iespēju dalīties dievišķajā dabā. Betlēmes siltē debess un zeme vienojas, eņģeļi dzied: «Gods Dievam augstībā un miers laba prāta cilvēkiem!»

Dieva Dēls dzima naktī. Kā spožs gaismas stars Viņš parādījās tumsībā. Liecinieki bija ganiņi, kas naktī bija nomodā un uzmanīja savus ganāmpulkus. Grūti strādājot, Dieva iepriecinājums viņus pārsteidza, debesu spožums viņus apspīdēja un eņģeļi viņiem pasludināja lielo prieka vēsti, ka viņiem un visai pasaulei ir dzimis Pestītājs. Palestīnas ganiņi nebija no iecienītajiem ļaudīm. Viņiem bieži pārmeta trūkumus, ko nakts vientulībā viņi bija iecerējuši un istenojuši. Tagad viņiem kā pašiem pirmajiem parādījās Pestītāja žēlastība, viņus aicinot atsacīties no bezdievības un pasaulīgām kāribām un apdomīgi un taisnīgi dzīvot. Pašu spēkiem viņi nebūtu paveikuši tādu garīgu atjaunotni, bet Pestītājs pats nāca ar savu žēlastības spēku.

Aplūkojot Betlēmes silti, kurā guļ Jēzus, uzkrīt nabadzība, kādā Dieva Dēls nāca šai pasaulē. Būdams pats Dieva Dēls, Viņš pazemojās, iemiesojoties un kļūstot nevarīgs Bērnīnā, par kuru rūpējas divi nabadzīgi ļaudis — Marija un Jāzeps — kas nevarēja sev atrast mājvietu. Vispirms apbrīnosim šo pazemošanās un nabadzības piemēru, ko Pestītājs mums atstājis: Viņš varēja dzimt bagātnieku aprindās, bet tas tā nenotika, un tā nebija nejaušība. Viņš mums rāda piemēru. Ar brīnīšķīgo pārmaiņu, kas notikusi pasaulē ar Dieva Dēla piedzimšanu, pats cilvēces Radītājs, kļūdams cilvēks, mums dāvina savu dzīvību. Ar iemiesošanās noslēpumu mēs esam kļuvuši Dieva dzīves līdzdalībnieki, kā sv. Pāvils saka: «Laikam piepildoties, Dievs sūtīja savu Dēlu..., lai mēs kļūtu pieņemti bērni» (Gal. 4, 4-5). Ja Dieva Dēls ir iemiesojies un cilvēkus darījis dievišķus, tad arī mēs esam īsti debesu Tēva bērni, tāpat kā Jēzus Kristus, vienīgi ar to starpību, ka Viņš ir Dieva Dēls no dabas, bet mēs, cilvēki, tādi esam kļuvuši tikai Viņa žēlastības dēļ. Sv. Augustīns saka: «Dievs ir kļuvis cilvēks, lai cilvēks kļūtu Dievs».

Vai mēs ticam šai brīnīšķīgai pārmaiņai? Vai mēs ticam, ka ar savu iemiesošanās Kristus mūs no cilvēkiem ir darījis par Dieva bērniem? Diemžēl, visi tam netic. Neminēsim tos, kas apzinīgi atsakās šo augsto Dieva dāvanu pieņemt, kas atsakās ticēt. Šai gadījumā mēs saskaramies ar ticības problēmu. Turpretī daudzi gan tic, ka ir Dieva bērni, bet savā dzīves veidā nevar ko neatšķiras no tādiem, kas nekad par Kristu nav dzirdējuši. Vēl citi gan tic un mēģina istenot savu ticību dzīvē, bet viņu ticība ir pārāk statiska. Viņi nesaprot, kas ir šīs kristīgās dzīves pamāts, tāpat kā Kristus iemiesošanās ir Tēva mīlestības darbs. Pie tam, mēs varam sasniegt Tēvu tikai caur Kristu. Viņš mums dod spēku un izpratni mīlēt Tēvu. Ziemassvētku noslēpums ir mīlestības noslēpums. Tāpēc tuvākmīlestība izriet dabīgi no šī noslēpuma. Kristū Dievs ir parādījies redzamā veidā, tāpēc mēs cenšamies atzīt Dievu arī līdz cilvēkos, jo iemiesošanās dēļ Viņš ir tajos.

Dieva Vārds, kas ir parādījies miesā, mūs mudina cerēt, jo ticībā varam pieņemt Dieva vienreizējo vēsti, neskatoties uz mūsu vājumu. Pestītājs ir nācis mums visiem, lai gan Viņa dzimšanas diena un mēnesis nav zināmi. Jēzus piederēja tiem, kuŗu dzimšanas gadus neatzīmēja, jo neuzskatīja par lielām personībām vadošo vīru priekšā. Jēzus ir brīnīšķīgais padomnieks, kuŗā visi esmes noslēpumi ir atklāti. Viņš ir tas varonis, kas atbrīvo no tumsības un no nāves likteņa. Viņš pats ir miers, kas nenāk no bailēm, no

Tā piešķirta Ādolfam Šildem, Vācijā.

Pasaules Brīvo Latviešu Apvienības valde ir nolēmusi Latvijas valsts 70 gadu dibināšanas atcerē piešķirt 1988. gada PBLA Tautas balvu Latvijas interešu aizstāvim Rietumvācijā mag. iur. A D O L F A M Š I L D E M par viņa pašreizējā mūža darbu, kas veltīts latviešu tautas dzīvības spēka sargāšanai un Latvijas valsts neatkarības atgūšanai.

Ādolfs Šilde dzimis 1907. gada 21. maijā, Rīgā, tirgotāju ģimenē. 1925. gadā viņš beidzis Viļa Olava komerskolu un iestājies LU Tautsaimniecības un tiesību zinātņu fakultātē, ko beidzis 1937. gadā ar mag. iur. grādu. Viņa diplomdarba tema: "Intervencija starptautiskās tiesībās".

Visu mūžu A. Šilde pavadījis darbā, rūpējoties par latviešu tautas labāku nākotni, un šī darba galvenais mērķis ir bijis brīva un neatkarīga Latvijas valsts. A. Šildes vārds tādēļ labi pazīstams, runājot par latviešu politisko, sabiedrisko un kultūras dzīvi. Līdz pat šai dienai A. Šilde iepem dažādus amatus latviešu sabiedrībā. Viņš ir bijis PBLA valdes loceklis, Latvijas Atjaunošanas komitejas - Eiropas Centra ilggadējs delegāts un vicepriekšsēdis, Latviešu centrālās komitejas Vācijā priekšsēdis, bet īpaši A. Šilde ir pazīstams kā Latvijas Sarkanā Krusta darbinieks, iepemot šai organizācijā dažādus amatus. Kā DV organizācijas biedrs viņš apbalvots ar krūšu nozīmi zeltā.

1980. gadā Latvijas sūtniecība ASV iecelĀ Ādolfu Šildi par Latvijas interešu aizstāvi Rietumvācijā. Tas ir A. Šildes nopelns, ka Rietumvācijas valdība neatzīst Padomju Savienības okupāciju Baltijas valstīs.

Lielī nopelni A. Šildem ir leģionāru aprūpē pēckaŗa gūstekņu nometnēs, kā arī vēlāk, atbalstot neredzīgo kopas. Kā tieslietu padomnieks IRO un vēlāk dažādu starptautisku Eiropas organizāciju ietvaros A. Šilde vienmēr ir aizstāvējis bēgļu tiesības, īpaši sniedzot palīdzību tautiešu ģimenēm, kas izkļuvušas brīvībā no okupētās Latvijas.

A. Šilde ir ievērojams ar savu lielo devumu latviešu grāmatniecībai un periodikai. Kā publicists viņš sācis strādāt jau 1924. gadā, kad dienas laikrakstā "Balss" iespiests viņa pirmais ievadraksts. Būs grū-

varmācības, bet gan ir pilnīgā vienība ar Tēvu un ar cilvēkiem, kas Svētajā Garā ir brāji. Jēzū atspīd Dieva Tēva vaigs. Radībai Ziemsvētku gaisma ir jaunais rīts, kas bija apsolīts un jau šodien atspīd. Iemiesojušies Dieva labestība Jēzū Kristū ir cilvēka lielā cerība. Ziemsvētki ir Dieva klātienas svētki, vienotības mīlestībā svētki.

Kāda ir Ziemsvētku noslēpuma dziļākā jēga? Ko nozīmē Dieva Dēla iemiesošanās? — Kristus dzimšanā notiek biedrošanās starp dievību un cilvēci: mūžīgais Dieva Vārds — vispilnīgākais Tēva atēls — pieņem cilvēcisko dabu tik pilnīgi, ka Kristus, kas dzimst, ir viena vienīga dievišķa persona. Tātad Dievs kļūst cilvēka izskatā un no otras puses Dievs dod savu dievību cilvēcei. Kāpēc tā? Tāpēc, lai Dievs, kļūvis cilvēka izskatā, varētu runāt uz cilvēkiem un lai cilvēki no Viņa varētu ņemt piemēru. Tani pat reizē Dievs tagad spēj arī ciest un deldēt pasaules grēkus. Visiem tiem, kas Viņam tic, Viņš dod varu kļūt par Dieva bērniem, jo Kristus ir dzimis ne tikai jūdiem, bet visiem cilvēkiem. Ziemsvētku žēlastība ir spēja dalīties Dieva dabā. Dievs ir pieņēmis mūsu cilvēcisko dabu un ar to pašu mums devis savu dievišķo dabu. Bērns, kuŗa dzimšanu svinam Ziemsvētkos, ir Dievs, kuŗš, pieņemdam cilvēcisko dabu, kļūst par cilvēces Pestītāju, spējīgs darīt cilvēkus par Dieva bērniem.

Pielūgsim šo Bērnu, kas guļ siltē salmos! Viņš ir iemiesojies Dieva Vārds. Cilvēces Radītājs kļuvis cilvēks, Viņš guļ siltē un valda pār debesīm un pasauli. Būdam universa valdnieks, Viņš pazemojas trūkumā. Ko vēl vairāk Dievs varēja darīt, lai cilvēkus atpestītu? Mozu pārņēma bailes, kad Dievs sāka runāt, jo Dievs bija toreiz tik tāls un nesasniedzams. Šodien Betlēmes siltē guļošais Dieva Dēls mūs mīli uzlūko un mums dod drosmi. Mēs jūtam, ka Viņš mūs aicina būt līdzīgiem Viņam pazemībā un mīlestībā. Betlēmes siltē pārveido mūsu sirdis, kas dzīves steigā kļuvušas par akmeni. Tagad maigais siltums, kas izstaro no Betlēmes bērna, pārveido mūsu sirdis un tās rada šķīstas — gatavas mīlēt. Mīlība kā zelta ķēde vieno visus. Kopš 1186. gada uz Latvijas zemes kā bīskaps sāka darboties pazīstamais misionārs Meinards, pavisam miermīlīgs cilvēks. Viņa mērķis bija atbrīvot no grēka važām visus tos, kas vēl nebija kristīti. Ka viņam tas tik viegli neizdevās, liecina senās chronikas, kas liecina par Meinarda vēlēšanos atgriezties savā dzimtenē, jo misiju darbs viņam šķita nesekmīgs. Līdzīgā noskaņā Meinardam nācās arī svinēt Ziemsvētkus. Neveiksme viņu skumdināja, bet viņš ņēma vērā Jēzus vārdus: «Ja labības grauds nesatrūdē zemē un nedīgst, tas nevar nest augļus». Viņš nezaudēja pacietību, un no viņa sētā tīruma izveidojās vilņojoša dvēseļu druva. Tas tomēr nenotika tik ātri un tik viegli, kā to varēja cerēt, jo ar Dieva iestāju vien nepietiek, vajadzīga arī cilvēku līdzdalība. Kā gan Kristus būtu varējis dzimt Senlatvijā, ja nebūtu ieradušies misionāri un apustuļi, kas Kristu pasludina un kristī Viņa vārdā? Nav šaubu, ka Senlatvijā gaidīja atpestīšanu.

Kā dzimst Kristus šodien? Kā dzimst Kristus tevī un manī? Kādas pārvērtības notiek ar Kristus dzimšanu ikvienā no šīs pasaules cilvēkiem? Bīskaps Meinards ir paveicis savu sūtību. Senlatvija ir mainījusi savu seju un kļuvusi apvienota valsts. Jauni Kristus sūtītie tur tagad darbojas. Vienmēr jaunās sejas parādās Latvijas ārēs. Nav šaubu, ka Latvijas svētnīcas pildās ar ticīgiem svētajā naktī un Ziemsvētku dienā. Bet vai katrs izjūt, ka šie ir brīvības un miera svētki? Lielā mērā tas gan atkarīgs no mums pašiem. Ja Kristus gaisma nav aizsniegusi vispārību, tad katrs tomēr var aizdedzināt savu svecīti un priecāties Kristus gaismā. Ja daudz būtu tādu, kas aizdegtu kaut vienu svecīti, tad gaiša būtu visa pasaule. Nesapņosim tik daudz par pagājušiem laikiem, bet iestāsimies kā Kristus sūtītie mūsdienu pasaulē, kāda tā ir. Dieva eņģeļi nemeklēja valdniekus, kas kaut kur tālu ērti atpūtās greznajās pilīs, bet gan parādījās ganīņiem, kas turpat jaunpiedzimušā Pestītāja tuvumā sargāja ganāmpulkus. Ja Dievs respektē to, kas ir, tad darīsim to arī mēs, bet darīsim to Kristus gaismā, lai Dievam būtu gods un miers cilvēkiem! Svinēsim īstus brīvības un miera Ziemsvētkus! Tādi tie būs tikai tad, ja atzīsim mūsu Radītāju kā mūsu Pestītāju, tas ir, ja atzīsim patiesību un dzīves realitāti. La-

ti atrast tādu trimdas periodisku izdevumu, kuŗā nebūtu publicēta kā Ā. Šildes recenzija, apcere vai reportāža. Īpaši jāizceļ viņa nopelni laikraksta "Universitas" izdošanā un redaktora darbā, kam bijusi neatsverama nozīme trimdas gados latviešu akadēmiskās saimes apzināšanai un tās savstarpējo sakaru uzturēšanai.

Par grāmatu "Latvijas vēsture no 1914.-1940." Ādolfs Šilde 1977. gadā saņēma PBLA Kultūras fonda godalgu.

Ne mazāk nozīmīgas ir viņa grāmatas par aizvesto un vajāto latviešu likteņiem. Sarakstot "Pa deportēto pēdām" un "Važu rāvēji", Šilde ilgāku laiku pavadījis vācu gūstekņu caurlaidēs nometnē Frīdlandē, kur iztaujājis pārnācējus par latviešu likteņiem Padomju Savienībā.

Neuzskaitot visas Ādolfa Šildes sarakstītās grāmatas, šeit minētas tās, kas palīdz novērtēt viņa ievērojamo pie nesumu latviešu politiskajai literatūrai: "Bez tiesībām un brīvības", "Die Sowjetisierung Lettlands", "Pretestības kustība Latvijā", "Pirmā republika", "Pasaules revolūcijas vārdā" un "Valstsvīri un demokrāti".

Ādolfs Šilde ir viens no studentu korporācijas "Fraternitas Lataviensis" dibinātājiem 1926. gadā un tās ievērojams filistrs visus šos gadus.

Ā. Šildes un viņa dzīves biedres Ainas ģimenē ir četras meitas un viens dēls, kas visi ir aktīvi latviešu sabiedriskajā darbā. Arhitekti meita Maija un dēls Gustavs Šildes ir Latviešu centra Minsterē iecerētāji un galvenie tā būves vadītāji.

LINARDS LUKSS,
PBLA valdes priekšsēdis.

VAI BŪS SUVERENA BALTIJA?

Padomju Igaunijā tās augstākā padome 16. novembrī ar 258:1 balsīm pieņēma suverenitātes prasību, kas atstātu Padomju Savienības ziņā tikai valsts aizsardzību un ārlietu jautājumus. Citādi republikas dzīvē igauņiem būtu pilnīga autonomija. Šāds lēmums radās sakarā ar ierosināto Padomju Savienības satversmes maiņu, kas paredz, ka turpmāk tajā sastāvošās atsevišķās republikas vairs nevarēs izstāties no savienības, ko pieļauj patreizējā satversme. Šis paziņojums iemantoja redzamu vietu brīvās pasaules presē. Par to komentēja daudzu laikrakstu

bais Dievs, kas mūs ir radījis, mūs mīl. Kā gan varam nostāties pret savu vienīgo isto labdari? Slavēsim Viņu kopā ar ganiņiem un eņģeļiem! Skandināsim dziesmas, ko citi pirms mums ir sacēruši, un pievienosim arī mūsu laikmetīgo dziesmu! Kā senā daiņa saka: «Kur vien biju, dziesmu dziedu, tas Dievam patīkas». Dziedāsim jaunpiedzimušā Pestītāja godam — Jēzum Kristum, kas reiz izlēja asinis par mums un augšāmcēlās!

MONS. DR. A. BRUMANIS.

o Pārspiests no no autora izdevuma CERĪBA NEPIEVILS, *kuŗā* sakopotas Dieva apceres svētdienām (C cikls). Brošētā grāmata izdota Romā, 1988. gadā. Tai 155 lappuses.

Izdevums veltīts Viņa Eminencei kardinālim Julijanam Valvodam viņa priesterības 70. gadskārtā, kas apritēja 1988. gada 7. aprīlī.

Brošēto grāmatu rotā krāsu fotogrāfija, *kuŗā* redzam pāvestu Jāni Paulu II Melburnā, Austrālijā, kur viņu sveicina latviešu bērni, pasniedzot Aglonas bazilikas atveidu. Vāka aizmugurē: Kristus attēls Rīgas doma vitrāžā.

Red.

Zemāk iespīestais Agņa Baloža raksts pārņemts no Latviešu Nacionālā Fonda, kas darbojas Zviedrijā INFORMĀCIJAS IZDEVUMA Nr. 22, 1988.

Red.

Cilvēki, esiet modri!

Vai Tautas Fronte ir tautas cerība?

Pēdējās nedēļas mēs visi ar sa-traukumu, izbrīnu un cerībām esam vērojuši notikumus Baltijas valstīs. Daudzi no mums vairākas dienas sēdēja pie radioaparātiem, lai nokalausītos kā runātājs pēc runātāja norāva padomu varai pēdējās cienības, goda un leģitimitātes driskas un atkāja to, kas tā ir: nāves un iznīcības dzirnavas latviešu tautai, nelaipe visai pasaulei. Eksperti dažādās kultūras un saimniecības nozarēs atklāja to veidu, kādā padomju vara gadu gaitā ir sagrāvusi ziedošo Latvijas saimniecību un pārvērtusi to mašīnērijā, kas ne latviešu tautai ne Latvijai nedod nekādu labumu, bet ir atbildīga par milzīgo krievu baru iepludināšanu mūsu zemē un par zemes, gaisa un ūdeņu bezmēra piesārņošanu.

Kā viss tas varēja notikt? Kāpēc padomu vara, kas vairs nebija tālu no savu plānu un mērķu piepildīšanās Latvijā, uzreiz pieļāvusi šo attīstību? Jāsaka vēl, ka Maskava ir ne tikai pielaidusi šo attīstību, bet savā ziņā pati to ierosinājusi. Pie tam tā nav bijusi nekāda sākumā izplānota politika, bet lūzums noticis tieši pēc partijas konferences jūnijā. Ja ejam vēl tālāk pagātnē un salīdzinām Gorbačova runas, ko viņš teica 1987. gada februārī, Rīgā un Tallinā, tad redzam, ka pagrieziens ir gandrīz pa 180°. Lai arī kāda būtu partijas retorika, realitātes rāda, ka partija ir uzdevusi savu "virzošo un

vadošo lomu padomu sabiedrībā" un radījusi sev blakus jaunu spēku — Tautas Fronti — kas savās prasībās daudz svarīgos jautājumos atrodas pilnīgi pretējās pozīcijās.

Jaunais tautas mīlulis — Anatolijs Gorbunovs — savā lielajā runā Mežaparkā pateica to, ko tauta grib un sagaida, tieši to, kas dažas dienas vēlāk izvirzījās par Tautas Frontes galveno prasību: krievu ieceļošanas tūlītēja pārtraukšana un ekonomikas nodošana republikas rokās. Sevišķi šis pēdējais faktors ir ļoti nozīmīgs, jo kā Gorbunovs to pareizi norādīja, tā ir atslēga visu citu jautājumu sekmīgai nokārtošanai. Ja ekonomikas organizēšana un plānošana atkal būtu latviešu rokās un līdz ar to darba spēka kustības regulēšana, tad Latvija netikai kā varētu apstādināt migrantu barus, bet arī atbrīvotos no dažiem simts tūkstošiem šo nevēlamo viesu. Līdz ar to būtu novērsts drauds mūsu tālākpastāvēšanai. Šis ir absolūtās prioritātes, viss pārējais, kas tuvinātu mūs neatkarīgai valstij, ir veicams pēc tam.

Novēršoties no šīsdienas problēmām mums tomēr jāskatās nākotnē. Daudzu jo daudzu latviešu sirdīs vēl arvien mīt dziļas šaubas un aizdomas par jauno, pozitīvo pārvērtību noturību. Vai visu līdz šim sasniegto nevar atkal atgriezt vecajās slīdēs viegls mājiens no Kremļa? Padomju vara nebauda un nekad nav baudījusi uzticību tautas masās un visi solījumi un runas tiek uz-

ievadnieki. Līdzīgu ieteikumu apsvēra 18. novembrī Lietuvā un 22. novembrī Latvijā. Diemžēl, ne Lietuvā, ne Latvijā tas to augstākās padomēs līdz balsošanai nenonāca. Lietuvji ieteikumu nodeva tālākai apsvēršanai īpašai komitejai. Tas izsauca protesta demonstrācijas. Speciālā padomes sesija Latvijā līdz balsošanai pat netika.

Iespējams, ka lietuvji un latvieši kļuva piesardzīgi, kad Maskava norāja igauņus par viņu lielo uzdrošināšanos. Ir gan ziņas, ka arī Tautas fronte Latvijā nav apmierināta ar patreizējo situāciju un vēlētos līdzīgu lēmumu kā Igaunijā.

Kāds šejienes ievadnieks zina vēstīt, ka patreizējie notikumi Baltijā esot prelūde tam, kas tur faktiski notikšot tuvākā nākotnē, pat varbūt gada laikā. Viņaprāt, esot ļoti iespējams, ka Gorbačovs, perestroikas vadīts, būšot gatavs dot visām trim Baltijas republikām līdzīgu autonomiju, kādu baudot Turpinājums 5. lpp.

lēsies viena otram pretkandidātus, un vai TF veidos Augstākā Padomē savu atsevišķu frakciju vai arī visi jautājumi tiks atrisināti savstarpējas vienošanās ceļā? Kādas būs Tautas Frontes reālās varas pozīcijas? Pēc plāna jaunievēlētai Augstākai Padomei ir jāsanāk nākošā gada aprīli.

Starp neatbildētajiem jautājumiem ir vēl jautājums par tām tiesībām ko Maskava ir gatava dot republikām. Šeit atkal parādās jautājums par tiesībām kārtot republikas saimniecību un sāpīgās minoritāšu tiesības. Par šo pēdējo jautājumu, kura nozīmīgumu ir atzinis pats Gorbačovs nākošgad ir paredzēta speciāla konference, kuras datums gan vēl nav nozi-

mēts. Nenoliegsim, ka krievu vairākums varbūt raugās ļoti skeptiski uz garantētu tiesību došanu nekrievu tautībām: krieviņiem tāpat kā vāciešiem ir dziļi iesakņojusies pārliecība, ka viņi ir vadītāja tauta (kungu tauta!) un kultūras nesēji nekrieviņiem. Tādēļ arī jāreķinās ar to, ka nākošos mēnešos krievi Latvijā centīsies izprovocēt tiešu konfrontāciju ar latviešiem, lai tādā kārtā parādītu, ka "jaunā politika neiet". Līdz šim tas viņiem nav izdevies, bet, līdz ar nacionālās pašapziņas pieaugšanu un tiesību iegūšanu, arī latviešu, respektīvi igauņu un lietuviešu starpā var rasties karstgalvji, kas vēlas piepalīdzēt ar dūrēm, lai krievi ātrāk pazustu.

Nav šaubu, ka mēs paši savestu savu māju kārtībā, ja mums to tikai ļautu. Par cik mums to atļaus, to rādīs tālākie notikumi un sevišķi nākošais gads. Paturēsim arī prātā, ka jaunradītās un pieļautās tautas kustības Baltijā nav nekāds Kremļa vadības pašmērķis, bet gan līdzeklis partijas iekšējās falangu cīņās. Kad Gorbačova falanga būs uzvarējusi, nav neiespējams, ka mums mūsu jauniegūtās tiesības atkal centīsies atņemt. Lai tas nenotiktu, mums visiem spēkiem jācenšas nodrošināt Latvijas un latviešu tautas tiesības un jācenšas tās soli pa solim paplašināt līdz pilnīgai brīvības atgūšanai.

—Agnis Balodis

Tautas Frontes dibināšanas priekšvakarā Rīgā, 7. oktobrī. Par tiesisku valsti, demonstrēja tūkstošiem latviešu. Tautas Fronte nodibināta. Vai no milzīgiem vārdu plūdiem iznirs darbs — ceļš uz tiesisku valsti?

Latviešu Nacionālais Fonds
1947. — 1988.
nr. 22 — 1988

Sarakstei — Box 108
101 21 Stockholm
tāl: 08 - 30 73 84

Birojs — Västmannag. 27nb
Stockholm
Atvērts no plkst 12. — 17.

Vai būs suverēna Baltija? Turpinājums no 4. lpp.

Somija. Tā uzlabošot republikās saimniecisko situāciju. Politiski Padomju Savienību šāda autonomija neapdraudot, jo Baltija šobrīd esot pilnīgi neitralizēta un citiem spēkiem nepieejama. Uzlabota ekonomija Baltijā pakalpošot kā labs paraugs pārējām Padomju Savienības republikām...

Nav šaubu, ka saimnieciskie un sadzīves uzlabojumi Baltijā ir vairāk kā ne-

pieciešami. Tos pieprasa visas trīs tautas — igauņi, latvieši un lietuvji. Un tās vēlās vairāk — brīvību! Autonomijas starpsolis ir tādēļ nozīmīgs — pēc tā nāks neatkarība.

Cik gan daudz kas var mainīties īsā laikā sprīdī! Nākošie 12 mēneši varētu tiešām atnest vēl lielākas pārmaiņas. Suverēnā Baltijā politiskie un dzīves apstākļi varēs attīstīties tālāk.

M.P.

KANADĀ UZVAR BRAIENS MULRONIJS.

Progresīvi konservatīvo partijai jaunajā Kanadas parlamentā absolūts vairākums. Kanadas politikā dominē Kvebekas province. Te Mulronija vadītā partija saņem visvairāk balsotāju balsu - 1.828,886! Turnera liberāļi Ontario provincē - 1.817.335. Konservatīvo partijai parlamentā ievēlēti 169 deputāti, liberāļiem - 83, bet jaunajiem demokrātiem - 43. Jaunajā parlamentā 295 locekļu, vairāk kā agrāk.

Kanadas parlamenta vēlēšanās, kas notika šī gada 21. novembrī, uzvarēja progresīvi konservatīvo partija ar līdzšinējo ministru prezidentu Braienu Mulroniju priekšgalā, iegūstot vairākumu - 169 no iespējamajiem 295 deputātiem.

Vēlēšanu degpunktā bija "brīvais tirgus" ar Amerikas Savienotajām Valstīm, par ko iestājās Mulronijs, bet kam oponenta Turners un Bradbents. Šis temats izraisīja karstu politisku cīņu, kurā netrūka dinamikas un skarbu vārdus. Tika izdoti miljoni, lai balsis kristu tirgum par labu. Skatoties no ievēlēto deputātu skaita, konservatīviem mandāts skaidrs. Mazliet citāda bilde rādās, ja skatāmies uz nodoto balsu skaitu: par konservatīviem balsojuši 5.632.530, par liberāļiem - 4.172.485 un jaunajiem demokrātiem - 2.672.102. Abām pēdējām partijām, kas bija opozīcijā, kopā - 6.844.587. Bet tāda nu ir parlamentārā sistēma, ka balsu vairākums svarīgs ir vēlētajū iecirknī un ne citur. Trīs-partiju sistēmā bieži vien iespējams, ka ievēl kandidātu, kas iegūst no abu pārējo savstarpējās cīņas.

Mulronija vadītā partija savu vairākumu ieguva pateicoties Kvebekai, kur tās liberāļu premjers Burassa aizstāvēja "brīvo tirgu" un konservatīvo intereses, tādējādi cerot izspiest savai provincei no federālās valdības visādus labumus. Otrs konservatīvo cietoksnis ir Alberta. Tādēļ šobrīd valda uzskats, ka par Kanadas vadītāju var nākt tikai persona no Kvebekas, jo tikai tai esot iespējams nodrošināt vairākumu. Tas tādēļ, ka kvebekieši arvien vēlas būt uzvarētāju pusē un tie ievēl 75 deputātus. Šoreiz no tiem tikai 12 bija liberāļi. Trudo laikā situācija bija gluži pretēja - konservatīvos pārstāvēja tikai daži deputāti!

Būtībā par liberāļiem balsu vairākums nodots 5 provincēs - Ņufundlandē, Prinča Edvarda salā, Jaunskotijā, Ņubransvikā un Ontārio; par konservatīviem 3 provincēs - Kvebekā, Albertā un Manitobā (pēdējā gan tikai par pāris tūkstošiem vairāk kā liberāļiem); par jaunajiem demokrātiem 2 provincēs - Saskačevanā un Britu Kolumbijā, kā arī ziemeļu teritorijās. Kanadas austrumos politiskā cīņa ir starp konservatīviem un liberāļiem, rietumos - konservatīviem un jaunajiem demokrātiem.

Paredz, ka brīvajam tirgum ar ASV tagad būs drīza pieņemšana. Jaunais parlaments sanāks jau 12. decembrī, un visi likumprojekta lasījumi, kas vēl izpalikuši, notiks rekorda laikā, lai tas varētu stāties spēkā 1989. gada sākumā.

Vēlēšanas zaudēja vairāki valdības ministri (6). Tomēr konservatīviem vairākums pietiekami liels (43), lai tie droši varētu valdīt nākamajos četrus gadus. Ja tiem izdosies nostiprināt valsts saimniecību, mazināt tās deficītu, būs grūti tos no valdīšanas atcelt. Aizstāvjos tiem ir lielie tirdzniecības uzņēmumi, un tādēļ partijas koferos līdzekļu netrūkst.

Kā kanadieši balsoja, plašāku ieskatu sniedz sekojošie cipari:

Province	par konservatīviem,	par liberāļiem,	j. d.
Ņufundl.	102.163	104.847	29.575
Pr. Edv. s.	31.277	37.932	6.106
Jaunskot.	194.594	220.001	54.468
Ņubransv.	154.244	172.971	35.589
Kvebeka	1.828.886	1.050.486	488.288
Ontario	1.786.765	1.817.335	940.889
Manitoba	200.488	198.406	114.934
Saskačev.	190.260	95.177	229.146
Alberta	601.648	158.492	201.879
Br. Kol.	532.099	306.516	556.631
Territ.	10.106	10.322	12.597

Par atsevišķām partijām kopā:

konservatīviem	- 5.632.530
liberāļiem	- 4.172.485
jaun. dem.	- 2.672.102
<u>pārējām</u>	<u>- 671.394</u>
<u>balsis kopā</u>	<u>- 13.148.511</u>

Jābrīnās, cik akurāti ir biroji, kas mēģina paredzēt balsotāju nosvērēšanos vienas vai otras partijas labad. Viens no pēdējiem pareģojumiem atbilst tieši vēlēšanu rezultātam: konservatīvie 43%, liberāļi 30%, jaunie demokrāti 20%, neizšķīrušies 7%! Viņu attīstītās metodes dod pavisam ticamus rezultātus.

Tāpat darbojās vēlēšanu gaitas projekciju datori, kas jau 40 minūtes pēc vēlēšanu slēgšanas Ontārio un Kvebekā, lēsa, ka konservatīviem būs vairākuma valdība. Dators bija maldījies tikai dažos gadījumos. Viens no tiem bija Kvebekā.

Vēlēšanās kandidēja vēl desmit (10) citu politisko partiju kandidāti. No tām vairāk kā simts tūkstoš balsis saņēma tikai Reformu (275.988) un Kristīgā Mantojuma (101.978) partijas. Komunistu partija bija palikusi iepriekšpēdējā vietā. Par to visā Kanadas mērogā bija balsojuši tikai 7.150 vēlētajū. Trīs provincēs - Ņufundlandē, Prinča Edvarda salā un Ņubransvikā tiem balsu nebija, arī teritorijās. Visvairāk par komunistiem balsojuši Ontārio pēdējās iedzīvotāji - 2.881, seko Kvebeka un Britu Kolumbijā.

Maz ticams, ka latviešu balsis ietekmēja iznākumu jeb kurā vēlēšanu iecirknī. Turpretim jaunkanadiešu balsis izšķīra itin daudzu kandidātu likteni Kanadas politiskajā arēnā. Maz no šīs lielās Kanadas iedzīvotāju grupas, kas sastāda 38%, būs reprezentēti parlamentā. Viens iemesls tam ir tas, ka tie vēl nav spējuši ielauzties šejienes politiskajā sistēmā, lai gan citās dzīves jomās guvuši teicamus panākumus. Lai kļūtu par kādas politiskās partijas kandidātu, interesentam tajā aktīvi jādarbojas. Mūsu vidū ir maz to, kas grib darboties šajā laukā. Mēģinājumi tomēr ir bijuši, bet līdz šim nesekmīgi. Jācer, ka nākotnē tie pieaugs.

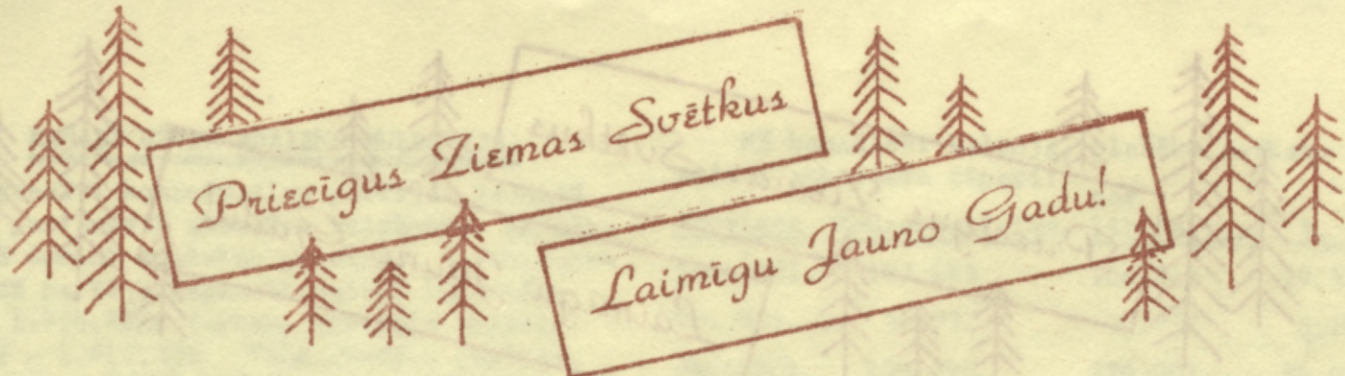
Jaunais parlaments ievēlēts. Gaidīsim tā darba rezultātus. Latviešiem tajā vēl arvien būs daudz labu paziņu un labvēļu.

Š.

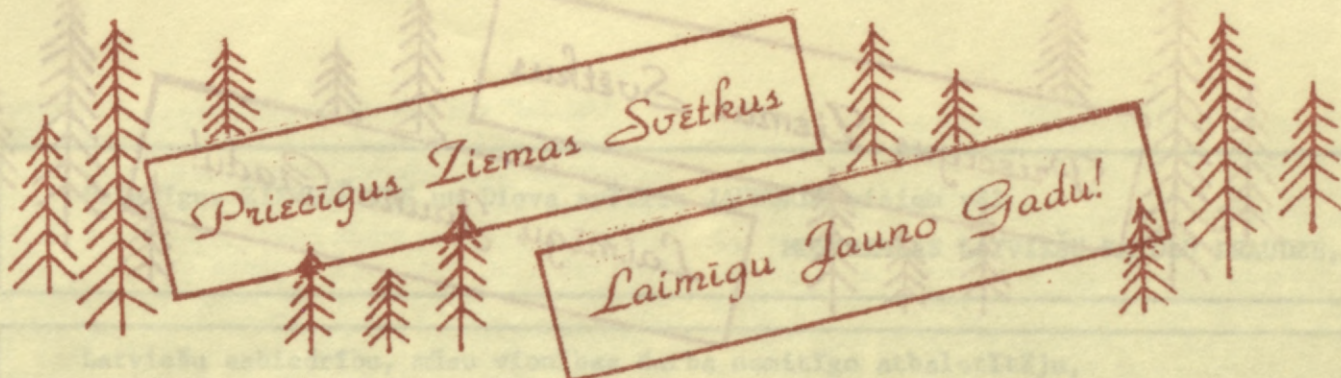

Tuviniekiem, draugiem un paziņām Montrealā un apkārtnē, Kvebekas provincē un citur - tuvumā un tālumā, piedaloties šajā kopīgajā Ziemsvētku un Jaungada apsveikumā, v ē l :

ĀBOLIŅŠ,	Elza
ABRAMS,	Alma
ALEKŠI,	Zuze un Gunārs
ANDERSONI,	Daila, Sigurds, Inta un Pēteris, Otavā, Ontario
APERĀNI,	Dace, Gundars, Anna un Aleksandrs, Bedfordā, Ņujorkā, ASV
APIŅI,	Vianney un Andrējs
APSE,	Alma
RALUŅI,	B. un Eduarde
BĀRDIŅŠ,	Elmārs
BEDARDI,	Anita, Denis, Eriks un Dāvids
BĒRZIŅŠ,	Helēna
BILINSKU	Ģimene
BIRZES,	Olga un Jānis
BISENLEKS,	Laimons un Ģimene
BLUSONOVICĪ,	Patricija, Jānis un Ģimene
BŪRTKĒVICIS,	Elza
BUNGAY,	Rita un Howard
ČAKS,	Konstantīns
CASNO,	Helēna un Pēteris
CALNES,	Morag un Alberts
ČOPS,	Elga
DAUKSTI,	Veronika, Jāzeps un Ronalds
DEDELIS,	Leonīds ar Ģimeni
DEKMEIJERI,	Ilga un Helmīte
DINDZĀNI,	Linda, Vincents, Andra, Kārlis un Viktors, Pitsburgā, PA, ASV
DREIĶERI,	Natālija un Kārlis
DREIMANI,	Betijs un Sergejs, Grīnvalejā, Ontario
DREIFELDE,	Gunta, Lienīte un Joe, Toronto, Ontario
FREIBERGI,	Vaira, Imants, Indra un Kārlis
FRĪDE,	Viktors
ĒRĢI,	Marta un Jānis
GABRUŠS,	Ruta
GARAIS,	Eriks un Nikolajs
GASPAROVICĪ,	Jadviga un Pēteris
GEMSTS,	Gunārs un Ģimene
GRAUDIŅŠ,	Jānis
GREBLIS,	Antonija
GREIZIS,	Jāzeps
GRĪNTĀLS,	Alīse
GŪTMAŅI,	Velts, Andris, Larisa un Kristīne
HOMYK,	Helēna un Myron

HŪNI,	Ausma, Gunārs un ģimene
HŪNS,	Janis
HŪNS,	Viesturs
INNUSI,	Dzidra un Bruno
IRBĪŠI,	Elfrīda un Kārlis
JĀKOBSONS,	Gunārs un ģimene
JEKSTE - FREIVALDE,	Zane
JERUMAŅI,	Vija, Staņislavs un ģimene
KALAČI,	Mirdza un Juris
KALNIŅI,	Alīse un Ludvigs
KALNIŅI,	Ilze un Eižens
KALŅEPS,	Arnolds
KANIŅI,	Alīde un Georgs
KANIŅI,	Maira, Juris un Andris
KAVALIERI,	Broņislava un Žanis
KĪPĒNS,	Alfrēds un ģimene
KIRSTUKAS,	Elizabete
KĪVĪŠI,	Elza un Jānis
KLAIŠE,	Astra
KLAIŠE,	Imants
KLAIŠE,	Roberts
KLĒTNIEKS,	Valentīns
KONOVALOVI,	Austra un Jānis
KRAUKĻI,	Hermīne un Arvīds
KRAULE,	Alīda
KFAUĻI,	Aina un Tālivaldis
KRAUČI,	Modra un Alvis
KRAULIS,	Katrīne
KREIPĀNI,	Anna un Pēteris
KREIVI,	Marta un Alberts
KRŪMAJĻI,	E. un B.
KRŪMAJS,	Irēne
KRŪMIŅA,	Emma
KRŪZE,	Vilma un Eriks
KUPČI,	Mīna un Pēteris
LAIMĪTES,	Laima un Ilmārs,
LAKATI,	Valentīna un Jānis, Toronto, Ontario.
LAIZĀNS,	Antons
LAPENSONS,	Laima
LAPSA,	Katrīna
LASMANE,	Anna, Markhamā, Ontario.
LAZDIŅA,	Elfrīda, Burlingtonā, Ontario
LEIMAŅI,	Ināra, Andris, Daina, Māra un Karina

LEIMANI,	Ruta, Ēriks, Ilga un Andra
LEIMANIS,	Rasma
LEIKUČU	ģimene
LEITENI,	Ida un Jānis
LIBERTS,	Elizabete, Lethbridge, Alberta
LŪŠI,	Marga un Uldis
LĪNIS,	Vilma, Otavā, Ontario
MALIZEWSKA,	Vera
MATEUS,	Zinta un Jānis
MCGRATH,	Veneranda un Adrianna
MĀLDERIS,	Erika un Artūrs
MELDERI,	Alma un Alberts
METUMI,	Elizabete un Jūlijs
MIGLONI,	Gerrilyn, Dzintars un Dzintra
MIGLONI,	Elvīra un Jānis
MIEŽI,	Skaidrīte un Gunārs, Toronto, Ontario
MICHELSONE,	Herta
MIKELSONI,	Velta un Sigurds, Aleksandrijā, Ontario
NORVELS,	Jānis
OBORUNS,	Antons
ODIŅI,	Marta un Jānis
OPOLNIEKU	ģimene
ORTMANIS,	Andris, Toronto, Ontario
ORTMANIS,	Inese, Toronto, Ontario
OZOLIŅI,	Biruta un Laimonis un ģimene
OZOLI,	Milda un Kristis
OZOLI,	Velta un Ilmārs
OZOLI,	Vera un Valdis
PAEGLES,	Aina un Voldemārs
PALEJS,	Andris
PALEJS,	Dzintra, Mārtiņš, Andrējs un Indra
PALIEPU	ģimene
PANGAS,	Zigrīda un Vilis
PAPENCORDT,	Valda un Hans
PEDNAULT,	Edīte un ģimene, Markhamā, Ontario
PEIZE,	Miervaldis un ģimene
PORIEŠI,	Lilija un Frīdberts, Kingstonā, Ontario
ROMANI,	Margrieta un Heinrichs
PUŠPURS,	Augusts un ģimene
ROZENTĀLS,	Ojārs
RUBENIS,	Katrīna
SAUSIŅI,	Lorraine, Mārtiņš un ģimene, Aylmer, Kvebekā
SKAPSTI,	Lilīta un Edvīns

SKRASTIŅI,	Tamāra un Jānis	
SKUJAS,	Daina un Alberts	
ŠMITI,	Helēna un Alfons	
SPRINCIS,	Edgars	
SPURA,	Andris	
SPURMANE,	Edīte	
SPURMAŅI,	Izolde, Jānis un ģimene	
STACHOVSKA,	Olga	
STAŠKO	Ģimene Otavā, Ontario	
ŠTAUVERE,	Olga, Vinipegā, Manitobā	
ŠTAUVERI,	Ilga, Mārtiņš un Māra	
STELPS - KIRSTEINS,	Rasma	
STRAZDIŅA,	Irma	
SVILĀNI,	Sarma, Miķelis un ģimene Otavā, Ontario	
TAURIŅA,	Milija	
TĒRAUDI,	Karina, Jānis ar dēliem	
THOMPSON,	Kristīne un Stephen	
TIMERMAŅI,	Hilve, Kārlis, Dāvids un Stīvens	
TOMSONI,	Silvija, Alģirts, Kristofers un Valdis	
TOMSONS,	Velta	
TOMSONU	Ģimene Montrealā, Vankuverā un Filadelfijā	
TILTIŅA	Antonija un ģimene	
ULMAŅI,	Vilma un Jānis	
ULMAŅI,	Zelma un Ludvigs	
VARSLAVĀNS,	Veronika	
VARSLAVĀNI,	Emīlija un Leons	
VALDMAŅU	Ģimene	
VALDMANIS,	Gundārs	
VĒJIŅŠ,	Maksis	
VĒRENIĒKS,	Gunārs	
VILNIS,	Jānis	
VĪNDEDŽI,	Zinaida un Oskars	
VĪTOLI,	Daina, Andrējs, Selga un Jānis	
WALDHEIMI,	Berta un Žanis	
WIESNEWSKI,	Zenta	
ZAČI,	Maiga un Jāzeps	
ZDANOVSKIS,	Ieva	
ZELTIŅA,	Rita	
ZARIŅI,	Elizabete un Nikolajs	
ZARIŅI,	Spīdola un Aleksandrs	
ZIEDIŅI,	Dagmāra, Ingrīda un Pēteris	
ZOLDNERI,	Ligita un Nikolajs, Otavā, Ontario	

Priecīgus ZIEMSVĒTKUS un Dieva svētītu JAUNGADU visiem vēl

MONTREALAS LATVIEŠU KATOĻU DRAUDZE.

Latviešu sabiedrību, mūsu vienības darba nemitīgo atbalstītāju,

ZIEMSVĒTKOS un JAUNGADĀ sirsnīgi sveicina

TAUTAS DEJU VIENĪBA AČKUPS.

PRIECĪGUS ZIEMSVĒTKUS un LAIMĪGU JAUNGADU visiem vēl

AVOCAS KAPU PUĶU FONDS.

PRIECĪGUS ZIEMSVĒTKUS un LAIMĪGU JAUNGADU

visiem latvju mūzikas draugiem un cienītājiem dziesmā vēl

OTAVAS un MONTREALAS vīru koris JUNDA.

Latvju jaunatni, visus jaunatnes centienu atbalstītājus un plašāko sabiedrību

ZIEMSVĒTKOS un JAUNGADĀ

sveicina

LATVIEŠU JAUNATNES DZIESMU SVĒTKU PADOME.

Nodaļas valde pateicas visiem tās ideju un mērķu atbalstītājiem aizvadītajā gadā un novēl visiem saviem labvēļiem, tās darba atbalstītājiem un tautiešiem tuvumā un tālumā

GAIŠUS ZIEMSVĒTKUS un SEKMĪGU JAUNGADU!

DV MONTREALAS NODAĻA.

Visiem skolniekiem, bērnu vecākiem un skolas darba atbalstītājiem - latviešu sabiedrībai

PRIECĪGUS ZIEMSVĒTKUS un SEKMĪGU JAUNGADU!

Pateicībā un sirsnībā vēl

LATVIEŠU SKOLA MONTREALĀ.

Visiem Montrealas Latviešu Biedrības biedriem, darba atbalstītājiem un veicinātājiem un latviešu sabiedrībai

PRIECĪGUS ZIEMSVĒTKUS un SEKMĪGU JAUNGADU

Pateicībā un sirsnībā vēl

MONTREALAS LATVIEŠU BIEDRĪBA
un tās valde.

Visiem MLB ZIŅOTĀJA lasītājiem
līdzstrādniekiem,
darbiniekiem
un atbalstītājiem

PRIECĪGUS ZIEMSVĒTKUS un LAIMĪGU JAUNGADU

pateicībā par saņemto darbu un atbalstu

Sirsnībā vēl

MLB ZIŅOTĀJA REDAKCIJA un
REDAKTORS.

Fragments no grāmatas Baltā pils.

Ir ugunskura vakars. Septiņpadsmit skolotāji un pāris simti jauniešu no visas Indonēzijas sēž ap uguni. Arī es un Teiku ir viņu barā. Tas ir priežu koks, kas tur deg. Indonēziešu priede. Sveiki sprēgā, dūmi paceļas rāmā grīstē, jo vēja nav. Arī dūmi smaržo kā no dzimtenes priedes un atgādina man skautu ugunskuru, kad kā mazs "vilcēns" devos tēvam līdz nometņot Usmas mežos, jo tēvs bija skautu vadītājs. Netālu blāzmo Beratana ezers gluži kā Usmas ezers. Mani pārņēmis miers un klusa labsajūta, jo Teiku ir tepat man blakus. Vērojām jauniešu izdarības, ko vada Maiks. Sāk viņi ar spriganu indonēziešu dziesmu. To nodirīgē kāds no viņu pašu jauniešiem. Tur ir zēni un meitenes no Madūras, no Sumatras, Sulavesi, Kalimantanas, bet visvairāk no Javas. Viņu balsis skan brīvi, tās ir jaunas un svaigas. Ugunskura liesmas atblāzmojas viņu priecīgajās, sasarkušajās sejās. Seko džanger. Džanger ir populāra indonēziešu dziesmudeja vai dejasdziesma, varētu arī teikt — pantomīma, pavadīta dziesmas vārdiem. Meitenes sasēdusās divās rindās, viena rinda pret otru, tāpat viena pret otru divas zēnu rindas, tā ka kopā visi veido četrstūri. Tā vidū tas pats Bali jauneklis — Dags —, kas vadīja pirmo dziesmu. Dags dzied kādu mītoloģisku epizodu no hindu teikām, un pārējie piebalso, līdz kustinādami kājas, rokas un galvas, bet meitenes nekad nedara tās pašas kustības kā zēni. Var redzēt tūlīt tos, kas nākuši no citām salām, jo viņu kustības nav tik veiklas, viņi ar nokavējumu mēģina nokert un atdarināt baliešu kustības. Meitenes saposušās. Dažām auskari ausis, kas reizēm iemirdzas ugunskura gaismā, citām svaigs hibiskus zieds matos. Vai viņa jau aizrunāta? Vai ir savs mīļais?

Pienāk skolotāju kārtā. Maiks ar Iveti franciski nodzied kādu populāru franču dziesmu. Jaunieši ritmā plaukšina līdz. Grieķu pāris no Korfu sagērbušies pat savos nacionālajos kostīmos. Virieša baltie svārkī virs kailajiem ceļiem izskatās kā krokoti sievietes brunči, kad abi griežas dejā. Holandietis skaita angļu valodā izvilkmumu no "Otello", viņam seko amerikānis ar vecā Makdonalda dziesmu. Seko dziesmas no Bali un Javas, no Molukas salas un Bataka provinces Sumatrā.

"Māri, Māri, jūs arī. Tagad jūsu kārtā," Maiks mudina.

Vilcinos. Bet Maiks jau dirīgē runas kori: "Māri, Māri!" kas atbalsojas palmās.

Nu ko. Dziedāt man vienmēr patīcis. Bet solists nekad neesmu bijis. Te jauniešu pulkā citādāk. Visi brīvi, nepiespiesti, daudz kas pat improvizēts.

"Labi. Dziedāšu jums savas zemes ilgu dziesmu. Pēc šīs dziesmas ierosmes mūsu lielais dzejnieks Rainis sarakstījis pat lugu — "Pūt, vējiņi". Pārtulkoju šīs dziesmas vārdus angļiski. Sāku paklusu, bet tad mana balss pieaug, un uz beigām mans baritons skan jau it vareni: "Pats par savu naudu dzēru, pats skrēj' savu kumelīp". Tad balss pēc kāpinājuma tiek atkal klusāka, līdz izskan dungojošā bezvārdu meldijā, kā tas bieži parasts. Šī dziesma šini tālajā tropu salā, šķiet, dziedāta pirmo reizi un vēl tik starptautiskai publikai!

Aizmirstu apkārtņi ap sevi. Dziedu pats sev. Domas aizklist tālumā. Kāda šodien ir mana Kurzeme? Vai tā vēl sniegos tīta, dziļi ziemas miegā iegrimusi, jeb vai pavasara pali jau skalojas upēs un tērcēs? Vai ezeru acis atver ledus plakstus? Vai caur Usmas un Ugāles priežu siliem jau šalc pavasara vējš, aicinādams nokratīt ziemas jūgu?

It kā atmosfost, kad atskan spēcīgi aplausi. Laikam tiešām esmu aizrāvis un iekustinājis klausītāju sirdis.

"Māri, labi, ļoti labi!" Maiks vēl aplaudē, tad spiež man roku. "Šīs dziesmas melodija liekas pavisam vienkārša. Kas ir, palūgsim Māri dziesmas pēdējo pantu novadīt pašam un dungosim visi līdz!"

"Jā! Jā!" visi aplaudē un piebalso.

Sadrošināts pieceļos un sāku dungot. Man piebiedrojas daudzbalssains jauniešu koris. Balsis skan kā surdinētas vijoliņas, tās paceļas pār ugunskuru, aizklist pār palmu un priežu galiem. Atkārtotām vēl otro, trešo reizi, un liekas, visa nometne drīz šīs dziesmas meldiju zina. Dziedam tad vēl kopā visi angļiski par Makdonalda farmu, par sievu, kas brauc pār kalniem sešiem baltiem zirgiem (She is coming round the mountain, when she comes) par tālo ceļu un Tipereri, skumīgo "O, Johnny boy", kam jāiet karā, un vēl citas. Beidzot, kājas piecēlušies un rokas saķērušies, indonēzieši aizrautīgi nodzied savu "Brīvības dziesmu". Vai tā ir viņu nacionālā himna? Skatos, pat holandietis van Vāgners ir viņu vidū un spēcīgi dzied līdz. Mēs, citi ārzemnieki, arī ieslēgti viņu lokā, bet klusējam, jo šos vārdus un valodu neprotam. Pienācis laiks atvadīties.

Programma beigusies. Maiks un Iveta aiziet. Maiks pārņēmis savās rokās no Ivetas pie ugunskura aizmigušo mazo Džeku, nes to vāri, lai nepamostas. Aiziet arī lielākā daļa skolotāju. Bet jaunieši vēl neizklist. No tuvējā ciema atvests gamelāna orķestris ar šejieniešiem parastām cimbalēm, vibrafoniem, ksilofoniem un gongiem. Tas sāk spēlēt indonēziešu deju Džoged, kas tagad modē.

Deja Džoged ir interesanta: tā sākas ar koķetējošām meitenēm vēdekļiem rokā, kas dejas loka vidū. Tās staigā un vēro, tad ar vēdekli pieskaras malā stāvošam zēnam, ko grib uzlūgt uz deju. Zēns tad nostājas pret meiteni, un abi griežas dejā, dažādās kustībās gurņus grozīdami, rokas pa reizēm mētādami, bet viens otram nepieskaras, nedejo saķērušies un viens otram piekļāvušies, kā tas Eiropā parasts.

Brīdi noskatāmies jauniešu dejā. Šīs dejas es neprotu. Esam arī noguruši. Diena bijusi gara. Ejām atpakaļ uz saviem mājokļiem. Brienam pa slapjo zāli, Teiku pat noāvusi kurpes un brien basām kājām. Vienā rokā viņa nes kurpes, ar otru cieši pieķērusies manai rokai. Bez korpēm viņa liekas vēl mazāka, bet dūšīgi tipina līdz mani soljiem.

Esam iegājuši manā istabā. Ugunis neiededzam, jo arī ir mēnesnīca un tās blāvi zilā gaisma iespīd pa logu istabā. Mēnesstaru atblāzmā Teiku seja izskatās gaišāka. Mirdzošām acīm viņa paskatās mani un pieglaužas man:

"Māri, tu biji šovakar lielisks! Kad tu dziedāji savu dzimtenes dziesmu, likās, tavās acīs redzēju šo tavu dzimteni, un tu man iepatīkies vēl vairāk."

Abām rokām viņa apķērusies man ap kaklu, galvu pieglaudusi manam plecam. Brīdi viņa klusē. "Māri," pēc brīža viņa ievaicājas, "vai tev dzimtenē bija kāda meitene?"

"Jā, bija," nevilcinādamies bez aplinkiem atbildu, "bet krievi viņu aizveda uz Sibīriju."

Viņa nesaka nekā, tikai vēl ciešāk pieglaužas man. Ezers zem loga tālu lejā vizmo mēnesnīcas staros. Apkārt ir klusums. Pēkšņi klusumu pārtrauc gamelāna skaņas tālumā. Liekas, tur ksilofonos vibrē "Pūt, vējiņi" melodija. Vai iedzimtie mūziķi to būtu pārķēruši un tagad parafrazē? To saklaustījusi arī Teiku. Viņa dungo "Pūt, vējiņi" melodiju. Nesakām viens otram nekā, tikai jūtam viens otra siltumu. Man ir tik labi. Pēc daudziem gadiem, šķiet, esmu atkal mājās. Viegli glāstu Teiku melnos, gludos matus un viņas augumu. Mums nevajag vārdu, tikai dziesmu, kas mūs sien. Stāvam tā labu laiku. Arī pēc tam vēl, kad melodija izskanējusi.

Pēkšņi Teiku atraisās: "Bet nu man jāiet. Iveta un Maiks jau, droši vien, gaida un varbūt brīnās, kur es palikusi."

Ļauju viņai iet. Viņas stāvs mēnesnīcas gaismā pazūd durvis. Esmu kā kādas burvestības apmāts, apreibis.

Teiku, Teiku — teika!

Un tad man ienāk prātā, ka pat ne skūpstu šovakar neesam izmāintjuši.

KĀRLIS ZVEJNIEKS.

VĒSTULES NO LATVIJAS:

JŪTAS KĀ JAUNPIEDZIMUŠI.

Gluži kā jaunpiedzimuši jūtamies mēs visi, un tam par iemeslu ir straujie notikumi Latvijā. Notiek negaidītas, necerētas lietas. Cilvēki nespēj noticēt tam, ko dzird un redz visapkārt. Tas, par ko vasarā vēl runājām kā kaut ko ārkārtēju, tagad ir jau parasta lieta. Karogs, auseklītis - tas vairs nav ekstrēmistu uzdrošināšanās un izlēciens.

Meitīpa atnāk no skolas un stāsta, ka mūzikas stundā esot mācījušies "Dievs, svētī Latviju!"... Un kulminācija tam visam bija Tautas frontes dibināšanas trīs dienas (Ja vēl pa vēstules ceļošanas laiku nenotiek vēl kas!). Faktus un runas jau noteikti jūs visi drīz vien dabūsi zināt, bet neizstāstāms, neapraktāms ir garīgais pacēlums, kas valda pašlaik pie mums. Visi prāti ir tikai pie Tautas frontes. Pirms dibināšanas kongresa Meža parka estrādē notika manifestācija, ko dēvēja arī par mazajiem Dziesmu svētkiem. Tūkstošiem tūkstošiem cilvēku (kam nepietika vietas estrādē, tie stāvēja turpat blakus mežai, bet tikai - lai būtu klāt, kopā ar visiem!). Ir grūti aprakstīt to vienotību, kas virmoja gaisā, to savilpojumu, ar kādu visi kopā dziedājām savas dziesmas, tās asaras, kas ik pa brīdīm saskrien acīs gan jaunam, gan vecam, to kopību aplausos, to vienu vienīgo apziņu, kas mūs visus pulcēja kopā: - "Es esmu latvietis!" No šī vārda vairs nevairās, nu ar to lepojas. Lai kā arī ies turpmāk (bet jau tagad iet smagi un grūti), lai kādi būs rezultāti - viens ir skaidrs: beidzot tauta sevi apzinās, beidzot ir drosme pastāvēt uz savu. Ir atgūta pašapziņa, un tas ir tik daudz!

To jūt arī pretējā puse un reakcija ir samērā neizprotoša un vulgāra. Ir ļoti grūti vārdos izklāstīt šo emocionālo pacēlumu, kas valda te. Nepārspīlējot, visa Latvija divas dienas neatgāja no televizoriem, kad tika translēta Tautas frontes dibināšanas kongress. Sākumā, starp citu, bija paredzētas tikai pāris reportāžas. Tāpēc jo vairāk apstulbām, kad tika atcelti visi (citi) raidījumi, un divi dienas no deviņiem rītā līdz vieniem naktī translēja kongresa norisi.

Vēlreiz saku - mēs nespējam aptvert, ka tas viss ir īstenība. Svētdienas rītā, Doma baznīcā, kur sen jau vairs nenotiek dievkalpojumi, notika aizlūgums par Tautas fronti. Arī tas tika pārraidīts TV (nebijis notikums!!!).

Cilvēki saīlgojušies, cilvēkiem nepieciešams garīgums, dvēsele, cilvēcība. Esam visi kā apmulsuši aiz pārsteiguma, savilpojuma, neziņas. Jā, kas būs tālāk, nezinu, bet gribu teikt, ka šo dienu dēļ bija vērts tik ilgi gaidīt.

Tik daudz par politiku, kam tagad pievērsušies pat visnesabiedriskākie.

JAUNPIEDZIMUŠAIS.

DZIEDOŠĀ REVOLŪCIJA.

Es, mana ģimene, visa tauta šajās dienās neatiet no televizora. Aizmirsts tiek viss ikdienā darāmais. Es, piemēram, negatavoju ēdienu. Ieēdam kautko. Sēžamies pie televizora no rīta un gulēt ejam trijos naktī. Visu, kas notiek, pārraida televīzija un radio.

7. oktobrī mītiņš Mežā parkā, lielajā es-

trādē, ar, aptuveni, 100.000 dalībniekiem (vairāk kā lielajos dziesmu svētkos) no plkst. trijiem līdz pusnaktij. Ar sarkanbalt-sarkano karogu (atļautu jau), ar tautas lūgšanu - Dievs, svētī Latviju, ar dziesmām un runām - jā, pie mums ir revolūcija, pagaidām bez asins izliešanas, bez varas iejaukšanās. Mēs sakām - dziedošā revolūcija!

Un tā kā visa tauta nevar ar savu klātbūtni piedalīties, tad sēžam pie televizoriem, un ielas un laukumi ir tukši. Rīga sestdien, svētdien kā izmirusi. Sestdien sākās Latviešu tautas frontes dibināšanas kongress...

Viss pamatojums tam Gorbačova iesāktais pārkārtošanas kurss. Un ticība viņam.

Mūsos ir mūžīgās bailes, nomāktība, neticība, bezcerība. Mūsu zemīte, Dzimtene, nav vairs spējīga pabarot savus bērnus.

Ko mēs gribam? - Pacelties kājās un būt saimnieki savā dzimtajā vietā - Latvijā.

Apbrīnojama ir cilvēku drosme, apbrīnojama ir cilvēku spēja pateikt to, kas mums visiem sāp. To pierādīja šis kongresa dienas... 1.000 kongresa delegāti bija izvirzīti no tautas ar balstiesībām.

Daudzu kopējā doma izteicās vārdos - esmu laimīgs, ka esmu dzimis un dzīvoju šinī laikā! Viena šāda diena atsver mūžu. Un zemapziņā bailes - kaut visam tam būtu segums.

Kongresā paredzēti bija 8 - 9 referāti. Visi pašu pieteikti. Un debates, kuņģis pieteicās pāri par 200. Ja visiem dotu vārdu, vajadzētu nedēļu runāt. Pie kam piekodināja teikt tikai to vissvarīgāko, aktuālāko, visīšākā laikā. Debatēs deva 8 minūtes runāt. Nevienam tas nepietika. Atkal un atkal cilvēki laužās pie mikrofona, lai pateiktu ko būtisku, nepieciešamu. Apmēram, 170 - 180 runātāji netika pie vārda laika trūkuma dēļ. Atklājās lietas, ko pat sapņos nevarēja iedomāties. Nāca un nāca pagātnes liecinieki. Runāja mācītāji - luterāņu, pāreizticīgo, katoļu, baptistu. Divi luterāņu mācītāji 9. oktobrī Doma baznīcā noturēja aizlūgumu (no 7:30 - 8:30) aizlūgumu par Latviešu tautas fronti (Pirmo reizi pēc kara reliģiozo ceremonija Doma baznīcā.).

Šodien, 10. oktobrī, preses konference ar žurnālistiem un valdības pārstāvjiem. Kongresā piedalās ap 200 korespondenti, starp tiem no Zviedrijas, Somijas, Anglijas, ASV un Kanadas. To vidū ir latvietis Juris Kaža, perfekti runā latviski, gudrs, inteligents puisis.

Jā, tā kā viss ir uz brīvprātības principiem, tad bagātīgi plūst ziedojumi no tautas uz vietas un ārzemju tautiešiem. Izdevumi ir lieli, bet nekā nav par velti.

Preses konferencē jautāja somi, zviedri, amerikāņi, angļi un mūsējie. Secināja, ka liels smagums priekšā, daudz samilzušu problēmu. Būs grūti un smagi gadi.

Viss nolaists, izsaimniekots, bioloģiski piesārņots. Tomēr sarunā izskanēja optimisms, sapraššanās griba.

ASV "N. York Times" korespondente jautāja Tautas frontes prezidentam Dainim Ivānam, vai esot komūnists. D. I.: "Jā!" - "Vai, ja būs Tautas frontē jāiet pret valdības rīkojumiem, ko darīsiet?" - Atbilde: "Vadīšos pēc sirdsapziņas, ko esmu jau darījis vairākkārtīgi."

Jā, to viņš ir tautai pierādījis atkārtoti.

ti. Ne velti viņu ievēlēja vadošā vietā. Neizplūdišu garumā. Tikai Iss nobeigums.

Ko Tautas fronte ir jau panākusi? - Pēc mūsu agrākās izpratnes ļoti daudz: latvju valodas statusu kā valsts valodu (līdž šim no-
niecīnātās). Republikā lietvedības valoda
būs latviešu. Mitiņu un demonstrācijas brīvī-
bu. Nākotnē prasām, lai mūs apstiprina kā suve-
renu republiku PSRS federācijas ietvaros, ar
visā no tā izrietošām sekām - pašiem lemt un
saimniekot, apturēt tūdaļ migrāciju (caurmērā
ieplūst līdz 18.000 gadā; rezultātā republikā
latviešu ir nedaudz pāri 50% (no 2,5 miljo-
niem), gandrīz vai jau minoritāte.

Nezinu, vai izteicos pietiekami skaidri.
Grūti ir tādā emocionālā pacēlumā pateikt to
būtiskāko. Svētki ir beigušies (4 dienas),
un sākas ikdiena. Ar televizora palīdzību esam
bijuši visā notikušā.

DZIEDOŠĀS REVOLŪCIJAS LIECINIECE.

SVEICIENS NO SIBIRIJAS.

Šodien saņēmu Tavu vēstuli un izvilkumus
no grāmatas par Latviešu strēlnieku pulku (P.
Dardzāna - red.). Zēl, ka šo grāmatu nedabūju
agrāk, kad vēl bija "dzīvas" latviešu sādžas.

Sešdesmitajos un septiņdesmitajos gados
šeit bija tāda politika, ka visas mazās sādžas
likvidēja, un tādus, kā Kļukvene, Barisovka,
Kazančeža un citas, kuŗās dzīvoja latvieši
vien, tagad vairs nav. Tāpat arī tagadējā vēs-
turē nekas nav minēts, ka caur Sibīriju ir gā-
juši latviešu, poļu, rumāņu un itāļu pulki.
Dažas vietas, kas pieminētas grāmatā (kas nav
mainījušas nosaukumu) man ir pazīstamas, kā
Kamarčaga, Balai, Jenisajas stacija.

Es jau Tev rakstīju, ka latviešu avīzi sa-
ņēmu - paldies. Pacīņas, kuŗas, kā rakstīji,
esi izsūtījis ar ausu radio un otru - ar foto
lentu, neesmu saņēmis.

SIBIRIETIS.

BALTIJAS VALSTIS PROTESTĒ.

Oktobra pēdējās nedēļās Maskavā pieņēma
Gorbačova projektu Padomju Savienības konstitū-
cijas grozījumiem. Projekta tekstu publicēja
lielākos laikrakstos un nosūtīja Augstākai Pa-
domei diskusijām un ratifikācijai. Paredzētie
grozījumi pašos pamatos skar tautas pārstāvju
un nacionālā prezidenta vēlēšanas, arī presi-
denta pilnvaras un vecās klausulas, kas atļauj
- vismaz teorētiski - tiesības katrai republi-
kai izstāties no savienības, strīpošanu.

Jaunais padomju kongress sastāvētu no 2/3
deputātiem, kas būtu ievēlēti tiešā tautu bal-
sošanā, un 1/3 locekļiem, kuŗus izraudzītu
starp partijas un arodbiedrību locekļiem, iz-
slēdzot demokrātisko kustību un tamlīdzīgu na-
cionālu organizāciju pārstāvjus. Bez tam,
Krievijas republikas deputātu skaits tiktu pa-
augstināts no 32% pašreiz uz 43% jaunajā pro-
jektā. Un vēl daudziem, tā sauktajiem, autono-
miem apgabaliem, kuŗi visi īstenībā ir Krie-
vijas republikā, būtu tiesības ievēlēt padomju
kongresa locekļus.

Sajā konstitūcijas grozījumu projektā trīs
Baltijas valstis saskata atsevišķas republikas
konstitūcijas (tās valdības un pašnoteikšanās)
zaudēšanu, un lokālā kontrole vairs neeksistē-
tu. Jaunā konstitūcija nodrošinātu mazāk tie-
sību atsevišķām republikām nekā Čeha Krievija

nodrošināja savām provincēm. Īstenībā šāds
konstitūcijas grozījums ir solis atpakaļ de-
mokratiskās vēlēšanās. Tāpēc Igaunijas valdī-
ba uzaicināja visus rakstīt 14 republiku pār-
stāvjiem, lai tie atbalstītu šī projekta no-
raidīšanu.

Pēc pēdējām ziņām (Reuters) tikšanās ar
Gorbačevu nav devusi cerētos panākumus. "Mēs
nekādu atbildi nedabūjām, bet neitrāla nostā-
ja ir vienmēr labāka kā negatīva," saka kāds
igauņu žurnālists. Starplaikā opozīcija tri-
jās Baltijas valstīs aug.

Oktobra revolūcijas svinību dienā, 7. no-
vembrī, Tallinā piedzīvoja vienprātības un
sadarbības tradīciju pārkāpšanu, vārdu izmai-
ņas, un plakāti igauņu un krievu valodās sau-
ca viens otram pretī. Igaunu nacionālās kus-
tības dalībnieki, kuŗiem bija vietējās valdī-
bas kluss atbalsts, sauca: "Komūnisms ir pē-
dējā ārprāta pakāpe", "Nost ar nedemokrātī-
ku konstitūciju!". Saukļi krieviski: "Mēs
neuzticamies Igaunijas komūnistu partijai,"
"Mēs neuzticamies Valjas un Toome (Igauni-
jas premjers un partijas ideoloģijas šefs,
respektīvi). "Valjas un Toome, mēs stāvam
aiz jums!" sacīja citi.

Tāpat Reuters ziņo par nacionālās kus-
tības sākumiem Baltkrievijā. Galvenā grupa ir
Piemīņas kustība, kas organizēja 1937. un
1941. gada Staļina upuŗu piemīņu. Sajā ma-
nifestācijā piedalījās no 10 - 30.000 dalīb-
nieku. Krievu policija pielietoja asaru gā-
zes, lai pūli izklaidētu. Bija 80 aizturē-
to. Piemīņas kustības oficiālā dibināšana
paredzēta decembra sākumā, Maskavā.

P. CASNO.

KONTS "BRĪVĪBA - 88".

Tas nodibināts un pastāvēs pie DV organizāci-
jas Kanadā.

"Mums var būt domstarpības, pat dažkārt
neauglīgas pārrunas daudzos jautājumos, bet
tādas nekādā gadījumā nedrīkst pastāvēt jau-
tājumos par kalpošanu mūsu Tēvzemei un mūsu
tautai, jo sevišķi šī kritiskā un izšķirīgā
laika posmā okupētā Latvijā, kad visas mūsu
domas, visi mūsu spēki un viss mūsu darbs jā-
veltī kopsolī ar brīvības cīnītājiem dzimte-
nē, Latvijas brīvības atgūšanas darbam. Šinī
darbā, bez izņēmuma, ir jāņem dalība ikvienam
DV organizācijas saimes loceklim. Tas ir, ja
mēs sevi vēl arvien uzskatām par cīnītāju ko-
pību, bez blakus domām, bez patmīlības iz-
paušmes, bez liekas atrunāšanās. Tad patie-
šām brīvības cīnītājiem dzimtenē nebūs ie-
mesla mums jautāt - 'Kur jūs esiet? Karogi
Tēvzemē ir pacelti!' "

Šādi DV KV valdes sēdi 15. oktobrī, Toron-
to ievadīja tās pr-dis Guntars Brikmanis,
iepazīstinot vēlāk ar ideju par "Konts - 88"
izveidošanu. Fonds domāts patstāvīgas līdzek-
ļu bāzes radīšanai, kas nodrošinās, pārlidinās
ievērojamāku atbalstu pretestības kustības
darba veicināšanai un iedzīvināšanai okupētā
Latvijā. Konts "Brīvība - 88" ir DV KV dar-
bības nozare. Tā līdzekļus sastāda Kanadas
DV biedru labprātīgas iemaksas, kā arī atse-
višķu personu, DV nodaļu un organizāciju at-
vēlējumi. Konta līdzekļus sadalīs šādi: pa
40% Gunāra Astras piemīņas fondam un LNF
Zviedrijā, pārējie 20% DVKV. Konta darba va-

da un pārzin DVKV pr-dis. Technisko darbu veikšanai pieaicina nepieciešamās amatpersonas, kuŗas apstiprina DV KV. Tā darbība pakļauta DV KV revīzijas komisijai. Ja ikviens DV Kanadā atvēlētu tikai 1 centu dienā, no 1.000 biedriem gadā ienāktu \$ 3.650. Konts nav domāts kā paralēlisms, un tas nekonkurēs ar citiem fondiem. Tajā līdzekļus neuzkrās, bet izmaksās steidzamām vajadzībām. Ar konta darbību mēģinās aizkustināt citus. G. Brikmanis ziņoja, ka esot ticies ar, apmēram, 10 latviešiem no dzimtenes, kuŗu caurmēra vecums esot bijis ap 45 gadi. Tie lūguši atbalstu no mums, t. i. no aizmugures.

Sēdē par Konta finanču nozares vadītāju izraudzīja un apstiprināja bijušo LNAK valdes pr-di T. Kronbergu. Kāds anonīms ziedotājs kontā jau iemaksājis \$ 1.000.

Jaunatnes nozares vadītāja M. Lejiņa ziņoja, ka tautas deju kopa "Daugaviņa", kas agrāk darbojās pie Toronto nodaļas, bet pēdējā laikā neatkarīgi, turpmāk saistījusies pie viņas vadītās nozares. Kopu vada E. Kalviņš un tajā 48 dejotāji.

Tēvzemes laureāta Viļa Plūdoņa 115 gadu dzimšanas dienu atzīmēs 1989. gada 12. martā, Toronto latviešu namā. Organizēšanas priekšdarbus veic Alberts Šterns. Paredzēts, ka ap to laiku iznāks Plūdoņa kopoto rakstu 4. sējums (pēdējais). Trešais ir patlaban iespiešanās.

Pēc Ārējās informācijas nozares vadītājas E. Miniates ziņojuma, Cilvēku tiesību dienu Toronto atzīmēs 10. decembrī, plkst. 13:00, pilsētas valdes nama laukumā.

DV Ziemsvētku tirdziņš Toronto - 3. un 4. decembrī, DV namā. Br. Logins, finanču nozares vadītājs, ziņoja, ka 14. jūnija akcija izdevusies un ka saņemta pateicība no LNF par tam atvēlētiem \$ 2.000. Pateikušies arī vairāki jaunieši, kas saņēmuši atbalstu latviskās izglītības turpināšanai. Piešķīra \$ 500 kādam Otavas jaunietim studijām Kalamazū studiju centrā un \$ 1.000 Ziemsvētku veltēm Kristus Dārzā.

Karikatūrists Eduards Keiļš saņēma DV Brīvības vairogu par Latvijas vārda popularizēšanu cittautu literāros izdevumos. Viņa sarža spalvai pieder arī prezidentu Niksona un Rēgena, Ontario premjera D. Pītersona un citu valstsvīru sarži. II pasaules kara laikā viņš darbojies Latviešu leģiona Frontes teātrī.

O. K.

LNAK PADOMES VĒLĒŠANAS.

Tās notiks 1989. gada pavasarī - no 15. marta līdz 3. aprīlim.

25 latviešu organizāciju pārstāvji sestdien, 12. novembrī, pulcējās Kanadas latviešu Centrā Toronto, lai ievēlētu vēlēšanas komisiju LNAK padomes vēlēšanām. Sēdi vadīja LNAK padomes izraudzītais vēlēšanu komitejas priekšsēdis Uldis Zommers.

Plašajā darba kārtībā visgarākās debates bija par vēlēšanu instrukcijām, kuŗas ar nedaudz papildinājumiem bija pieņēmusi LNAK valde. Sēdē konstatēja, ka vēlēšanu instrukcija vispirms jāapspiež un jāpieņem vēlēšanu komisijas konstruēšanās sēdē, un tikai pēc tam instrukcijas apstiprina valde, ne otrādi. Laboja attiecīgo darba kārtības punktu uz "LNAK padomes vēlēšanu instrukcijas".

Garākas pārrunas bija pie valdes papildinājuma, kas paredzēja, ka "Kandidātu saraksta nosaukumā nedrīkst lietot vārdu Latviešu Nacionālā Apvienība Kanadā vai LNAK jebkādā kombinācijā.

Aizklātā balsošanā pieņēma LNAK valdes ieteikto instrukcijas tekstu nelabotu.

Vēlēšanu komisija izveidojās sekojošā sastāvā: priekšsēdis Uldis Zommers, priekšsēža vietnieks - Laimons Šilders, sekretāri - Ivars Kops un Ināra Matīsa, kasieris - Roberts Klaiše.

Viens no svarīgākajiem jautājumiem bija: kā sekmēt aktīvāku piedalīšanos vēlēšanās. U. Zommers sastādītā diagramma uzskatāmi rāda, ka visvairāk vēlētāju bijuši 1976. gadā, bet pēc tam vēlētāju un kandidātu sarakstu skaits samazinājies. Izskaidrojums šai parādībai pa daļai ir dažādu iemeslu izsaukto iepriekšējās informācijas un vēlēšanu materiālu nokavēta saņemšana, it īpaši tālākos latviešu centros. Vēlēšanu komisija centīsies šos trūkumus novērst, lai vēlēšanas būtu tiešām veiksmīgas.

U. Zommers bija sagatavojis sīkumos izstrādātu vēlēšanu kalendāru, lai mērķtiecīgi un raiti ritētu vēlēšanu komisijas darbs, kā materiālu savlaicīgā sagatavošanā, tā arī pašu vēlēšanu norisē, ieskaitot informāciju presē.

No svarīgākajiem datumiem lai atzīmējam:

a) Kandidātu saraksti jāiesniedz līdz 1989. gada 9. janvārim.

b) Vēlēšanu materiālus izsūtīs iespējami ātri, bet pēdējo materiālu izsūtīšanas diena ir 6. februāris.

c) Vēlēšanas būs no 15. marta līdz 3. aprīlim.

d) LNAK padomes pirmā sēde (? red.) - 6. maijā.

c) LNAK sesija varētu būt 27. un 28. maijā.

Nākošā sēde ar organizāciju pārstāvju piedalīšanos būs otrdien, 29. novembrī (MLB Ziņotāja šī numura iznākšanas laikā jau notikusi. Red.).

Vēlēšanu komisijas priekšsēža U. Zommers adrese: 217 Three Valleys Drive, Don Mills, Ontario, M3A 3L7; telefons: 416-445-2158 mājās, 416-224-7653 darbā.

Ž. ZENTIŅŠ.

NO KRASTA LĪDZ KRASTAM.

LNAK valdes priekšsēdis Dr. Guntis Siliņš Montrealā.

27. oktobrī Montrealā viesojās LNAK valdes priekšsēdis Dr. Guntis Siliņš. Viņš še ieradās no Vinipegas, Manitobā, lai iepazīstinātu interesentus ar apvienības darbu un iecerēm un jaunākajiem notikumiem okupētajā Latvijā. Viesošanos bija izkārtojis Latviešu Centra valdes priekšsēdis Jānis Tērauds sen. Tā izziņošanai izmantoja Centra telefona tīklu, jo viesošanos bija samērā pēkšņa un kļuva zināma tikai pēc MLB Ziņotāja oktobra numura iznākšanas. LNAK darba vadītājs tikšanos ar dažādo latviešu centru pārstāvjiem no krasta līdz krastam paveica īsā laikā. Un viņš vēlējās tikties ar iespējami vairāk tautiešiem. Tā bija laba vēlme.

Siliņš ziņoja par gaidāmām LNAK padomes vēlēšanām, kas dažādu iemeslu dēļ notikšot vēlāk (Lūdzam izlasīt iepriekšējo rakstu šajā lpp.! - Red.). Šķiet, ka viens no tiem ir tieši tas, ka LNAK darbinieku saimē ir lielas pārmaiņas. Kā viesis pats izteicās, viņš vēloties panākt, lai LNAK darbā iesaistītos visi latviešu aktīvie centri Kanadā. Viņš arī

MLB Ziņotājs, 1988. gada decembris. 15.

atklāja valdei esot jāsastopoties ar dažādām grūtībām darbu un pienākumu pārkārtojumā. Turklāt politiskie notikumi okupētajā Latvijā mainoties tik strauji, ka tie prasot nemitīgu uzmanību. Tādēļ viņš arī bija papēmis līdz video lentu, kurās izradē redzējam plašo tautas saņāksmi Meža parkā, Rīgā, un dzirdējam dažādas runas, dziesmas un komentārus, kas bija pārņemti no televīzijas raidījuma "Labvakar". Video lentas labā kvalitāte deva skatītājiem labu ieskatu aprisēs, kādas tagad notiek Latvijā.

Siliņš minēja, ka LNAK vēl arvien esot spēkā lēmums, kas aizliedzot amatpersonām ceļot uz Latviju. Viņš jautāja, vai tas būtu revidējams.

Siliņa rādīto un komentēto video lentu apmeklētāji noskatījās ar dziļu pārdzīvojumu. Inž. H. Vilks no Hamiltonas to papildināja ar citu lentu, kurā runāja māc. Rubenis, kas tajā laikā viesojās Toronto.

Vilks iepazīstināja arī ar savu Demokrātiskā bloka ideju, par ko jau MLB Zīpotājā rakstīts agrāk, un meklēja tai atbalstītājus montrealiešu vidū.

Vakara vadītājs vēl runātājos aicināja citu ciemiņu, šoreiz no apmeklētāju vidus - torontietī Gunti Liepiņu. Tas ziņoja, ka uz šejieni drīz braukšot SKANDENIEKI, kurū ciemam Latviešu Fonds tikko esot piešķīris vislielāko atbalstu - \$ 16.000. Iespējama esot arī kamerkoņa AVE SOL piedalīšanās Rietumkrasta latviešu dziesmu svētkus, kas nākamgad notiks Kalifornijā. AVE SOL diriģents Imants Kokars ierodoties uz gūžas operāciju oktobra beigās. Operācija un atveseļošanās laiks Kanadā izmaksāšot \$ 17.000. Ave Sol sabiedrība, kas darbojas Toronto, šim mērķim esot jau savākusi \$ 9.000. Vēl vajadzīgi \$ 8.000. Katrs ziedojums, liels vai mazs, esot ļoti gaidīts. Interesenti var savu artavu sūtīt viņam: G. Liepiņš, 23 Viamede Cr., Willowdale, Ont., M2K 2A7, vai sabiedrības kasierei V. Bērziņai, 72 Northdale Rd., Willowdale, Ont., M2L 2M1. Čeki esot jāraksta uz "Ave Sol Canada in Trust" vārda. Vairāki montrealieši esot jau atsaukušies. Citi vēl varot nākt talkā, jo izcilais diriģents to esot pelnījis.

Laiks saietā skrēja ar joni. Vēl bija jautājumu un atbilžu periods, kurā Dr. G. Siliņš centās jautātājiem atbildēt lietišķi un īsi.

Ap 70 apmeklētāju (Ievērojams cipars darba dienas vakarā un pēkšņā, iepriekš neizziņotā notikumā) mantoja dažādas impresijas. Nebija šaubu, ka tie īpaši izjuta to, cik strauji mainās notikumi Latvijā. Reizē radās iespāids, ka tie samērā maz zina par LNAK darbību, jo par to jautājumu bija pavisam maz.

Apsveicama Dr. Siliņa centība meklēt ciešākus sakarus ar ārpus Toronto apkārtnes latviešiem. Lai šis kontakts vēl paplašinātos un nostiprinātos, pastāv ļoti liela vajadzība pēc plašākas un pilnīgākas informācijas plūsmes. Ar vienu ciemošanos vien nepietiks, ar to lieta pati nekritīs. Un vajadzīgas LNAK darbā ieinteresētas personas pašā Montrealā, lai šajā nozīmīgajā laika periodā LNAK iegūtu iespējami plašāko redzamību.

Pie tases kafijas un cepumiem viesis izmainīja domas ar vairākiem vakara apmeklētājiem, lai nākamajā dienā dotos tālāk uz Halifaksu, Jaunskotijas provincē, un tiktos ar turienes latviešiem.

M. ŠTAUVERS.

• Montrealas Latviešu Biedrību LNAK padomes vēlēšanu komisijā pārstāv Roberts Klaiše.

TORONTO LATVIEŠU BIEDRĪBAI 40 GADI.

Arvien biežāk jāatzīmē dažādas 40 gadu pastāvēšanas mūsu sabiedriskās vienībās. Starp latviešu biedrībām pirmā pagājušā gadā bija Edmontonas Imanta, tai šā gada sākumā sekoja Montrealas, LNAK un tad Hamiltonas. Tagad šāda atcere aizvadīta Toronto Latviešu Biedrībai, kas ir viena no lielākām Kanadā un kurai daudz dažādu pasākumu un sekciju, kas laika tecējumā, kā tas noticis citur, nav no tās atšķīrušās. Minēsim dažas - Toronto latviešu pamatskolu, tautas deju vienību Diždanci (tai ir vairāki nozarojumi, kas aptver itin visas paaudzes!), Drāmatisko kopu, Inženieru un tehniķu saimi. Tā arī izdod savu apkārtrakstu, kas iznāk 4 reizes gadā, 600 eksemplāru metienā. Šad un tad pat pa grāmatai, aktīvi piedalās citu Toronto vienību aktivitātēs, kā LNAK, Latviešu nama u. t. t.

TLB savu dibināšanu atcerējās 29. oktobrī, Latviešu namā. Atceri ievadīja akts, kurā svētbrīdi vadīja māc. A. Celms. Īsu uzrunu teica patreizējais priekšnieks L. Ozols, bet svētku runu - PBLA valdes priekšsēdis Dr. L. Lukss, salīdzinot Tautas atmodas laikmetu pagājušā gadu simtenī ar notikumiem šodienas Latvijā kā līdzīgiem. Ar klusuma brīdi pieminēja visus mirušos TLB vadītājus, darbiniekus un biedrus. DV KV priekšsēdis G. Brikmanis pasniedza TLB Latvijas karogu, ko tūdaļ iesvētīja māc. A. Celms. Aktu vadīja Imants Alksnis. Tajā piedalījās pārpildīta zāle dalībnieku, skaitā pāri 200.

Priekšnesumu daļā vairākas Ariānas Liepiņas aranžētas tautas dziesmas un oriģinālkompozīcijas atskaņoja TLB kokaletāju kopas Auseklītis dalībnieki.

Ainas no Kaudzītes Reipa un Matīsa Mērnīeku laikiem - slātaviešu un čangaliešu goda mielasta sēdi - izradīja TLB Drāmatiskā kopa (vadītāja M. Kuze). Iestudējumu bija paveicis Vilnis Brastiņš, dekorācijas gatavojis (gleznas ielogs, galds un krēsli) Edgars Brastiņš. Tēlotājos - Hugo Mīkelsons (Pietuka Krustiņš), Pēteris Ancāns (Prātnieks), Arvīds Marsons (Kencis) Dzintars Pūpēdis (Svērtelis) un Rūdolfs Purvs (Bisārs). Visi savas lomas tēloja ar izjūtu un laikmetam piemērotu patosu. Gleznas ielogs skatuves iekārtojumā izradījās mazliet par knapu un liedza lielai daļai skatītāju skatīt malās nozēdinātos aktierus, sevišķi Svērteli.

Pēc akta un priekšnesumiem nama lejas zālē notika vakariņas, kurās dalībnieku skaits bija sarucis par kādiem 50 (ap 150). Svētku cienastu bija gatavojušas Dāmu komitejas dāmas, priekšnieces G. Velmes vadībā. Tas bija lielisks. Pēc maltītes sekoja apsveikumi. Sveicinātajos bija A. Upešlācis (LNAK), T. Kronbergs (kredītsabiedrība), S. Leimanis (skauti), E. Pētersone (skola), P. Legzdīņš (tautas ģimnazija), Z. Miezītis (dziesmu svētku rīcības komiteja un Diždancis), no ārpus Toronto - M. Štauers (MLB) un R. Kreišmanis (Hamiltonas LB). Bija arī vairāki rakstiski apsveikumi.

Apsveikumos bez suminājumiem un TLB darba atzinīgas novērtēšanas bija arī daži ieteikumi un aicinājumi. To vidū M. Štauers konstatēja, ka Kanadā ir vismaz 11 latviešu biedrības, kurās apvienoti ap 2.000 latviešu. Viņš mudināja TLB uzņemties iniciatīvi

Nacionālā darba frontes veidošanā Kanadā un piedalīties gaidāmās LNAK padomes vēlēšanās ar savu kandidātu sarakstu, kurā būtu pārstāvētas visas biedrības. Z. Miezītis lūdz atbalstu 9. latviešu dziesmu svētku sarīkošanai 1991. gadā Hamiltonā, nevis Toronto, kā sākumā bija iecerēts. Šī bija pavisam jauna ziņa, kas pārsteidza vienu otru klausītāju.

Ainas no TLB dzīves video lentē rādīja J. Galejs. Ap to izrādes laiku atkal daļa svētku viesu bija devušies mājup. Lentē deva daļēju ieskatu biedrības dzīvē. To kvalitāte varēja būt labāka.

Toronto Latviešu Biedrības darbība iegājusi nākamajā - piecdesmitajā gadu desmitā. Jāvēl tās darbinieku saimei sekmes un degsme, jo tieši nākamajos mēnešos un gados mūsu sabiedrībai būs ļoti daudz darba, būs jārada jaunas metodes, jāmeklē līdzekļi, lai palīdzētu latvju tautai dzimtenē, kur tā visiem spēkiem cenšas pēc iespējami lielākas brīvības.

M. ŠTAUVERS.

• TLB savai 40 gadu darbības atcerei izdevusi referātu, rakstu, runu un dzeju krājumu GADU GAITĀ 600 eksemplāros. Grāmata glīti iesieta. Tai 221 lappušu. Iespiesta V. Ziedīņa spiestuvē. Redaktori Imants Alksnis un Jānis Briedis. Vāku zīmējis Tālis Kivlonieks.

Raksti un informācija saista lasītāja uzmanību. Šķiet, ka metiens šai grāmatai varētu būt par mazu, jo tai vajadzētu būt katra mūsu sabiedriskā darba darītāja grāmatu plauktā.

FORUMS: PĀRDOMAS, VĒROJUMI, PIEZĪMES:

LATVIJAS UN LATVJU TAUTAS LIELĀKIE SVĒTKI.

18. novembris ir lielākā svētku diena Latvijai un visai latvju tautai. Šī diena ir spožākais brīvības un mūsu nacionālās apziņas simbols, kas greznots un apzīmogots ar nesatricināmu ticību un nekad nesalaužamu pārliecību. Brīvības izcīnītāju un tās aizstāvētāju asinis ir drošākā garantija. 1918. gada 18. novembris nesa mūsu tautai sen un ilgi gaidīto sappu piepildījumu, dodot Latvijai neatkarību un brīvību. Mums bija dota iespēja brīvi izvēlēties savas ikdienas ceļus, neatkarīgi veidot savus likteņus un izteikt dzīves vērtības.

Kopš šī brīža tautas nacionālā apziņa ir nepārtraukti augusi un nostiprinājusies katra latvieša garā. Šī piederības apziņa tautai ir bez mitas augusi apspiestības jūgos, kaldināta cīņu ugunīs, norūdīta pārbaudījumos un nemītīgi asināta ienaidnieku niknumos. Tā arī šodien, šīs apziņas modināti, sanākot kopā, mēs meklējam atzīvināt un gūt jaunus spēkus šīs nacionālās apziņas atjaunošanai un spodrināšanai.

Šodien šī tautas kopības apziņa aug un tiek kopta, piemērojoties apstākļiem, kādos liktenis mums piespiedis. Būtu mēs izkaisīti brīvās pasaules zemēs, atrastos noslēgtos tumsības būrīšos vai svešu varu pārvaldītajā dzimtenē, lai kur arī kurais nebūtu, visi esam vienoti vienās cerībās un ilgās. Arējā manifestācija var būt daudzējāda, visiem kopēja paliek - ilgu tērpā tītā brīvības cerība.

Pēdējo dienu nacionālie un starptautiskie notikumi šogad mūsu svētkiem piedod jaunu pieskaņu - viss parādās šo jauno notikumu gaismā. Brīžiem pat liekas, ka šie notikumi dara visu cerību zvaigznīti spožāku un ka ilgu sappu piepildīšanās nav vairs tālu. To tā izjūtām mēs,

brīvībā esot, uz tiem daudz cerību liek tautieši dzimtenē. Kā to klusi izteic kāds Latvijas augstākās izglītības iestādes mācības spēks: "Ceram, ka Latvijas simbolikas rehabilitācijai līdzī sekos kāda lielāka brīvība, vismaz zinātnes laukā." Ir nenoliedzami, ka varam manīt svešās varas nostājas maiņu iepretī tautas prasībām pēc vairāk brīvības un lielākas ekonomiskas neatkarības. "Latviju latviešiem!"

Kā esam dzirdējuši, lasījuši, dzimtenes latviešu nacionālā apziņa ir dzīva. Apspiestība to ir vēl vairāk norūdījusi. Aizkustinoši bija redzēt lielās manifestācijas Rīgā sakarā ar Nacionālās Frontes nodibināšanu, ko pārraidīja CBC vakara ziņās 21. oktobrī. Bez minētā sauciena, cita starpā, lasījām: "Ļeņins mums atļāva brīvību, Staļins to atņēma; ko darīs Gorbačevs... atskaitot skaistos solījumus?" Un kad kāds armijas kadets sauca pēc "Latvijas nacionālās armijas" ovācijas un gaviles nevarēja apklusināt. Ja nu būtu patiesība, ka Latviju ieskaitīja Padomju Savienību saimē uz "tautas labprātīga" lūguma pamata, tad šodien tauta uz pieprasījuma var labprātīgi arī no šīs savienības izstāties!

Ir uzsākta jauna šacha partija starp Maskavu un pārējām nacionalitātēm. Galvenais spēlētājs ir slīpēts, viltīgs un labi pazīstams manipulētājs. Ir arī labs melotājs un krāpējs! Tāpēc visiem pretī spēlētājiem jābūt sevišķi uzmanīgiem un modriem, lai izklaidības dēļ nepieļautu kļūmīgu gājienu spēles zaudēšanai! Laikus ir jāpamana un jāuztver visspēka viltības labie solījumi, iepriekš aprēķinātie gājieni un šķietami nevainojamie slazdi. Drošam pieder brīvība, bet modrības nebūs nekad par daudz. Pagātne ir labākā lieciniece. Katram mūsu gājienam ir jābūt labi pārdomātam un visādi apsvērtam! Tautieši dzimtenē visus šos notikumus redz pagātnes bažās. Katrs mazākais gaismas starpiņš tiem nāk kā liels miera balodis. Tie, kas vēl nīkst izsūtījuma vai ieslodzījuma būdīnās, par tiem droši vien neko daudz vēl nav dzirdējuši.

Mēs, brīvās pasaules zemēs apmetušies, uz tiem raugamies ar rūpju pilnām cerībām. Gribas ticēt, ka neatkarības un brīvības sapnis īstenībā ir tuvāk, kā prāts to tver! Katram jābūt skaidrībā par personīgo izšķiršanos, gadījumā ja...

Droši vien esam jau sev jautājuši, ko, kā un kad varētu pielikt roku visā šajā cerību piepildīšanās labā. Jāatbild: vienmēr un visur, paturot prātā tikai vienu domu: veicināt Latvijai un latviešu tautai brīvības un neatkarības atjaunošanu, nodrošinot demokrātisku kārtību. Neaizmirstot, ka katras demokrātijas tuvākie kaimiņi reizē ir arī lielākie ienaidnieki - diktatūra un anarchija. Demokrācija veicina kārtību dažādībā. Te ikvienam tās loceklim ir pilnas tiesības brīvi un netraucēti augt, veidoties un piepildīt savu dzīvi, bez bailēm, no savas pārliecības, no savas ticības vai no sava novada. Diktatūra un anarchija to visu neredz un ar to nerēķinās!

P. CASNO.

RE KUR VĪRIS, KAM BIJ SPĒKS, KAS VAR ...

Pēterīt's ar Miķelīti,
Abi gāja bekas lauzt.

Abi divi piekusuši,
Nevar beku kustināt.
(Laikam nav tautasdziesma.)

Piebildes rakstiem MLB Ziņotāja 11./88, "No 18.
novembra līdz 15. maijam" un "Septiņdesmitā
gadskārta".

Vispirms - šīs piezīmes ir ļoti nopietnas:
pārmaiņu laikā, varbūt, var ietikt kādā robā,
varbūt pat - atgūt savu santīma vērtību. Un ja
to var izdarīt sēpojot...

Jau šī gadsimta trīsdesmito gadu sākumā
man likās - es tikai nekā neteicu... Ka Ulmanis
būs labs saimnieks (šo viņa iesauku vēl tagad
esmu ar mieru rakstīt ar lielo burtu, lai gan
tas nebūtu pareizi), vārgs, nepārliciecināms
"tautas vadonis" (viņš pat nezināja, kas tauta
ir, agrāk arī neviens nebija zinājis) un pavi-
sam bez stājas karavīrs (iespējams, tāpēc ka
visu labo pulveri jau bija izšāvis gadus 10, 15
pirms tam). Nelaimīgā kārtā, viņam nebija ne
sievas, ne bērnu, kam jādod maize un atskaites
par savām gaitām, un karotājs viņa vietā no
sākta gala bija bijis karošānā skolojies kap-
teinis, vēlāk ģenerālis Balodis, par ko viņš
beigās to bija atstājis bez jebkādas varas. Tā
sakot - dižkareivja degradētu, kādi joki tolaik
bija modē arī citās zemēs jeb nostripētu līdz
resnajai stīgai, kā zināmi valodnicki teiktu šo-
dien.

Izšķīrējā vērtību pārvērtēšanas brīdī, pro-
tams, notika, kam tādos apstākļos bija jānotiek:
okupanti ar "vadoni" mazliet parotaļājās, tad
to nošķūrēja pie malas un klusām izskaitēja no
barojamo sarakstiem. Neviens viņu nesargāja,
neizstāvēja, vadoņa nespēks un nevēlēšanās pre-
toties bija radījis nespēku arī pavadošos un
tiem bija izdevīgi - nesajust pienākumu... Vēl
tagad neviens nezina, kur trūd viņa kauli vai
kur sajaukušies ar zemi viņa pelni. Varbūt labi,
ka tā. Varbūt, viņš tomēr apsēdies pie kādas
labās rokas un vēl atnāks tiesāt... Kā daudzi
baļojas vai cer.

Jau trīsdesmito gadu sākumā zināju arī, ka
"satversme neiet". Dažādi sprukstiņi tā bija
rakstījuši avīzēs. Es neticēju, bet bijušie
brīvības cīņu dalībnieki bieži bija izteikušies
rūgti par politiku slinkošānu, bodīšu taisīšanu
un solījumu neturēšanu. Kādam godavīram, manam
radniekam bija "laimējies" ielikt ietaupījumus
krājaizdevumu sabiedrībā uz "labākiem procen-
tiem", kur tie pazuda bez vēsts, skolās par mā-
cīšanos plēsa bargu naudu, kamēr inteliģentie
bezdarbnieki, nekā neprasadami, vairojās kā sē-
nes pēc lietus. Maniem vienaudžiem pasaules
saimnieciskās depresijas laikā bija jāstāvēt uz
savām kājām, bet nebija, kur šīm kājām
atsperties. Hipiju mācības vēl nebija izgudro-
tas.

15. maija puču sapēmu vienaldzīgi (nebija
jau pirmais, tikai pirmais "sekmīgais", un pēc
valsts pamatlikuma skaitījās noziegums), bet
Ulmanis runāja par jaunu satversmi 6 mēnešu
laikā... Cerēju, ka tauta vecītim to piedos.
Par nelaimi, 6 mēneši pāiet ātri, dūša skatī-
ties žagarbuntei acīs dažreiz nerodas. Neejošo
satversmi bija taisījuši vairākus gadus. Gai-
dīju otru 6 mēnešus, tad trešos, ceturtos...
Beidzot bija jāsaprot, ka mani un citus vien-
tiesīšus vienkārši krāpj. Bet nu jau bija par
vēlu. Atlika turēt muti un nečivināt.

Tad pienāca kaŗš, pirmā krievu okupācija ar
teroru un deportācijām, otrā - vācu - ar lie-
lāku teroru un plašākām deportācijām (daži vēl
tagad dzied "iekšā mēs esam un ārā netiekam"),

trešā - otrā krievu - ar genosīdu un rusi-
fikāciju, bēgļu gaitas, trimda, izvietojšanās
vēl dažviet neaizņemtajā, brīvajā pasaulē
(tagad tā daudz pilnāka), jaunās, latvis-
ki pieticīgās ikdienas iekārtošana svešumā
u. t. t. Gāja kā ar satversmi - visādi. Arī
negāja.

Par politikas taisīšanu trimdā neviens
nevienam vairs nemaksāja, bet visi centās
ar to nodarboties. Visi bija gudri. Arī
drošības pēc - lai iekļūtu kādā respektē-
jamākā sarakstā. Katrai tautiski tradicio-
nālai aģentūrai tie bija savi. Vai - lai
nodrošinātu vietu uz kuģa, kas "vedīs mā-
jās". Tādi taisījās atiet no katras ostas,
vienalga, tuvumā bija vai nemaz nebija
ūdens, ja tik tur atradās kāds gaisā spe-
rams latviešu nams. Likās, ka politiķiem
tagad varētu būt arī vairāk laika nodarbo-
ties ar ko nopietnāku, paveikt ko neatlie-
kamāku - gan bez maksas... Piemēram, izla-
bot kļūdas satversmē, kamēr nav aizmirsušās.
Tās tik "briesmīgas" nemaz nevarēja būt, jo
citās bezkarā, bezķeizaru demokratijās -
pat dažās vēl atlikušajās karaļvalstīs -
satversmes "gāja"!... Tā, kaut vai simbolis-
ki, atmaksājot daļu parāda brīvības cīnītā-
jiem. Tie taču arī bija ziedojušies bez mak-
sas. Bet kas to deval... Politiķi, laikam,
nekad nejūtas kādam ko parādā. Tāpat, kā
bija pametuši liktenim savu vadoni - uz
Gotlandes pusi varēja kaut ar airu laivu -
tagad tie pameta liktenim ne tikai tautu
dzimtenē, ne tikai tautas - kā pašī slavē-
jās - "labāko daļu trimdā", bet arī visas
savas jaunaudzis, liegdami tām saņemt tau-
tisko mantojumu no pirmavota. Jā, radās
gandrīz operetiska situācija: ar dzimteni
vairs nedrīkstējām sazināties, mēs tur da-
būšot slimības, ciemošanās traucējot nacio-
nālpolitisko darbu trimdā... Sākās nacionāl-
politiskie nedarbi trimdā, no kā vēl nespē-
jam atbrīvoties. Labi, ka dzimtenes latvie-
ši saprot humoru...

Tā nu mēs te, 66 gadus pēc kļūdaina
valsts pamatlikuma izvēlēšanās un 50 gadu
pēc tā vadoprātīgās, vadopašrocīgās iznī-
cināšanas, tagad esam. Dzimtenes latvieši,
kuŗus arī esam vadoprātīgi nicinājuši un
nicinājuši bez žēlastības, atzinuši, ka vi-
ņiem vairs nav ko zaudēt, ka viņi vairs ti-
kai 48% no Latvijas iedzīvotājiem, mūs, pro-
tams, neskaitot. Izšķīrojuši prioritātes,
viņi gatavi likt svaru kausos visu, kas vi-
ņiem vēl pieder, un tas nav maz. Ko darām
mēs? Vai, kā visus šos 44 gadus - to pašu
neko?

Tauta nav teritoriāls, valststiesisks
vai vienkārši matemātisks jēdziens. Tauta
ir rasisku un kulturālu īpašību (valodas
un parašu) aptuvēni līdzīgi veidotu cilvē-
ku nepārtraukti mainīga kopība. Tauta nepie-
der valstij, nepieder kādai iedomātai augstā-
kāi valsts varai, karalim, ķeizaram, pre-
zidentam, vadonim vai kādai citai tautai.
Arī šī nav pareiza, jo dzirdu jau, ka varas
apziņas apmātītie plātās: mana tauta, mani
tautieši, mūsu pašu cilvēki. Dažreiz arī es
tā daru. Tas ir ļoti ērti.

Tauta pieder pati sev. Arī katrs tautas
loceklis pieder pats sev, reizē būdams daļa
no tautas un tās savas daļas īpašnieks. Bet
- un to vēl neesam apjēguši ne mēs, ne mūsu

likumdevēji, kas sapņo tikai par varu (sk. Gorbačova pašreizējo varas nostiprināšanas kustību Krievijā): ir latviešu tauta - Latvijas, ir krievu tauta - ne Krievijas, ir amerikāņu tauta (ja to, vispār, var saukt par tautu, ja tā nav tikai dažādu tautību pilsoņu un pilsoņu grupu savienība, valsts) - ne Amerikas. Un lai nebūtu jārūnā tik gudri vai tik dumji tālāk - jāsaraujas Isam, Isipam, jāievelk galva plecos...

Abi sākumā minētie raksti, kam te piebilstu, apgalvo (t. i., abu šo rakstu autori apgalvo), ka suverēnā vara Latvijā piederot Latvijas tautai. Protams, Latvijas republikas satversmē tā rakstīts, bet - tādas Latvijas tautas nemaz nav, nekad nav bijusi un nebūs. Ir bijusi tikai latviešu - ne Latvijas - tauta (kādreiz 75% no Latvijas valsts pilsoņiem) un 25% no valsts iedzīvotājiem - Latvijas pilsoņi nelatvieši, kam bijusi kopēja valsts ar latviešiem. Kamēr tas mums nav skaidrs, tikmēr negribēti runāsim kādā svešā mēlī - ne latviski.

VECAIS SANTĪMS.

KOPKAS, ŠLICHAUBĀNIS UN VĒL DAUDZ KAS CITS

Ziema un ziemas prieki mūsu literātūrā ir smalki aprakstīti Isos un garākos stāstos, dzējās apdzējoti un nemaz neprotu pateikt kādās notīs, vai vēl vairāk, dziesmās slavināti un izdaiļoti. Esmu tos savā laikā pa daļai lasījis, prātā līdzī dzīvojis un domās pat karojis pie Knipskas. Bet, lūk, pilsētā balts sniedzis nekrita uz skujiņām, bet uz asfalta. Bargs tēviņš, vārdā gardovs, tūlīt zvanīja dvorākam pie durvīm un pavēlēja: "Počistī trotuāru!" Pilsētas poezija vai proza? Ting, ling, ling zvaniņš skanēja fūrmanā zirgam ap kaklu.

Pirms turpināt par pilsētas zēnu ziemas priekiem, minēšu dažus piemērus, cik viegli pārtautošana iedarbojas uz bērniem, ka pat šodien varu atcerēties vārdus, kas dziļi iesēdušies atmiņā pārtautošanās procesē no tiem laikiem: kopkas - slidas, šlichaubānis - slidotava, gardovs - kārtībnieks, dvorāks - sētnieks, pčistī - notīri, noslauki.

Parasti mums laimējās - ap novembra vidu iestājās pliksals, kas bija mūsu klusās vēlēšanās piepildījums. Pilsētas kanāls ātri vien pārvilkās ar dažu centimetru biezu, gludu un spīdošu ledu, uz mata cik vajadzīgs, lai degātu no viena platā ielas viadukta līdz otram. Zem tām ielas pārbrauktuvēm kāds maziņš siltuma atlikums turējās ilgāk un tādēļ vajadzēja uzmanīties, lai neielūztu. Kad kanāli iekrita stiprāks vējš, mēs slidinājāmies kā ar buķēm: atpogājām mēteļi vaļā, ar rokām plati izplētām uz abām pusēm un braucām tikpat vareni, kā šodien ar motoru. Salst, ko, auksts? Tas tikai tā pieaugušiem, jo mēs sadarbojamies ar siltās šķiras aukstumu, ko dabūjam cīnoties atpakaļ pret vēju uz starta vietu, lai sāktu atkal skaisto braucienu pa vējam uz finišu. Tā bija brīnišķīga izprieca līdz pirmam lielākam sniegam, bet tad jau durvis sāka atvērt pilsētas šlichaubāni.

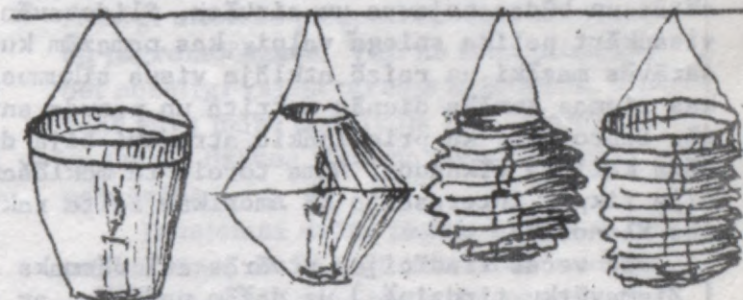
Dzimentnē ziema turējās stabīlāka nekā mūsu Toronto, un tā parasti uz Svētikiem vai Isi pirms Jaungada 3 populārās slidotavas sāka darbību: pirmā manā mīļā Vērmanīti, otrā vietā Glazierīša (Esplanādes) malā, kur vasaru spēlējām fuķcāni (kājbumba), un trešā - Latviešu Sporta Biedrības (LSB) futbola laukumā. Pirmām divām uzcēla visapkārt dēļu sētu. Tāpat saslēja provi-

zoriskas dēļu būdas ar garderobes, kafejnīcas, tuletes un apsildīšanas telpām. Vidū stāvēja resnā Berta - malkas krāsns ar garu cauruli uz skursteni, kas viss kopā pietiekoši mīļīgi sildīja telpas un atkausēja nosalušos degunus un ausis. LSB kā jau pastāvīgā sporta laukumā apsildīšanās un uzturēšanās telpas atradās ēkas iekšpusē, un tādēļ ar lielāku komfortu. Parastam slidošanas laukumam riņķī apkārt tika ierīkots ceļš speciāli tikai ātrslidotājiem ar lielām nažēnēm. Tas tā, lai netaisās pa kājām tiem sacīkšu skrējējiem un lai nenotiek kāda nelaime. Tas viss bija ierīkots ļoti vienkārši un primitīvi, bet labi kalpoja vajadzībai.

Uz Glazierīti un El Es Bē laukuma tika rīkotas ledus hokeja sacīkstes starp vietējiem un ārzemju komandām. Toreiz tās sacīkstes saucās bendijs, jo dzenāja un trieca vārtos apaļu cietas šķoeres pinuma bumbu, apmēram, trīs collas diametrā. Spēkošanās ar igaušiem un leišiem pievilka ļoti daudz skatītāju, kuŗu bļausana un kliegšana notika kā vienmēr un visur. Vērmanīša laukums bija par mazu tādiem sarīkojumiem.

Visās slidotavās kādu kaktiņu pie malas okupēja, tā saucamie, daļslidotāji, kur tie vingrinājās griežot bogenus, cilpas, gan skrienot uz priekšu, gan atmuguriski. Pārīši laida vaļā ledus valceri, it sevišķi, kad mūzika spēlēja. Par pēdējiem mēs ļoti brīnījāmies, kā viņi varēja pūst ragā nepiesaldējot lūpas pie misīpa taurēm? Skatoties šodien TV kastī, liekas, ka toreizējā daļslidošana bija bērnu autiņos.

Uz februāra otro pusi tika rīkoti ledus karnevāli, kas skaitījās, apmēram, kā ziemas sezonas noslēgums. Slidotāji saradās dažādos raibos kostīmos un lielā skaitā, ja tik sala onkulis pārliecīgi nekoda degunā. Muzikanti vai gramafons ar skaļruni pavairoja vispārējo jautrību. Slidotāji brauca pa vienam, mīļīgos pārīšos vai tā kā polonēzē sakērušies gayā ķēdē. Viss laukums tika dekorēts ar mazām elektriskām spuldzītēm. Mans Vērmanītis bez vēja laikā uz šķērsām pārvilkām drātīm sakāra raibus papīra spainīšus un bumbulūsus ar sveci iekšā, kas izskatījās jau pavisam romantiski.

Bez tam vēl uģupošana notika aizmirsta: brīžiem palaida gaisā mazas raketes, zēni skrēja apkārt ar bengāliskām svecēm rokās un spridzināja ļagušķas (vardes) gan pirkatas, gan pašu gatavotas. Jautrība un prieks uz visas frontes!

Āgenskalna kuģītis stenēja, pukstēja un cīnījās kā kludz vien pa ledus gabalu pilno Daugavu no viena krasta līdz otram. Kuģa vēderā kā bleķa bundžā pašaļieci sēdēja cieši saspiedušies kopā bailēs vai siltuma dēļ un klausījās ledus valodu: bums, bac, bac stirrrkš, kad nošļūca kāds lielāks gabals

gar sāniem. Mazie, bet spēcīgie šloperīši dūšīgi palīdzēja uzturēt braukšanas ceļu daudz maz tīru no ledus gabaliem. Kad nu saļš noatlaidās, tad kuģi cīpu uzdeva un nookurojās Āgenskalna līcī atpūsties. Satiksmē ar Pārdaugavu palika pontonu tilts ar tramvaju. Tūlīt pēc tam dažu dienu laikā atklāja "ledus šoseju" Rīga - Āgenskalns. Vēlākie plostonieki un līdzīgi stipri vīri ar lielām kamanām vadāja pasažierus pa to pašu kuģīšu ceļu no stākiem līdz otram krastam. Tas brauciens pa grumbulaino ledus bija atkal kaut kas neaizmirstams. Kundes netrūka pavizināties līdz vēlai nakts stundai, iskritinājušies zem līstām, siltām lāčādas segām.

Niķīga pavasara laika dēļ, dažus gadus satiksme ar Pārdaugavu notika vēl sliktākos apstākļos. Baidīdamies no ledus iešanas pārsteiguma, pilsētas tēvi pārtrauca tramu satiksmi, nopēma elektriskos spēka vadus un citādi sagatavoja pontonus veicīgai izņemšanai un ievilkšanai drošībā. Daugava diezgan plata, un tas nebija nekāds joks agrā rīta stundā vai vēlā vakarā nodarboties ar skriešanos uz darbu un atpakaļ.

"Jaunkundzīt, jums balts deguns!"

"Paldies, nemaz nemanīju, bet apraudziet pats savas ausis!"

It sevišķi vējainā laikā mazas apsaldēšanas notika, un tāpat visi brīnījās par sievietes stilbiņu izturību, jo toreiz vēl vīriešiem bikses nebija nolaupītas.

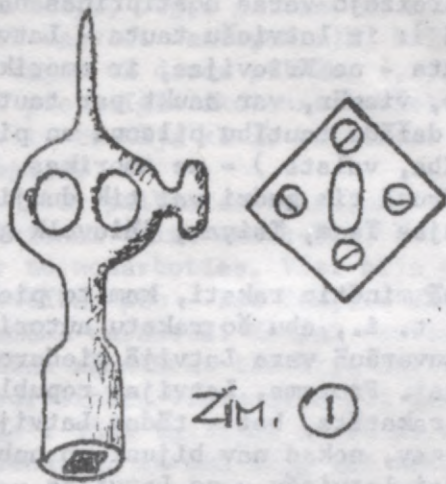
Rīgā sniegs no ielām netika tīrīts, par tādus sāļš bēršanu nerunājot. Katram saimniekam, lielam vai mazam, savas mājas trotuārs jātur tīrs un, ja vajadzīgs, nobārstīts ar smiltīm. Tādā kārtībā ielas atradās laba kamanu ceļa stāvoklī. Tāpat salam mainoties ar īslaicīgiem atkušņiem, kamanas nogludināja ielas glumas un spīdīgas kā šīda piedurkni. Tad mums, zēniem, bija atkal luča rokā - brīvbilete uz vizināšanos ar ielas tramvaju. Ar pagaru cietas drāts gabalu rokā, slidām kājās, mēs piecāķojāmies no muguras tramvajam, uz aiziet! Nikns tramvajnieks bārās, cits tikai smējās, kad kāds no mums pakrita. Uzmanīties vajadzēja no stājiem, kur policists stāvēja, bet šausmināšanos atstājām skatītājiem trotuāra malā.

Kad nu beidzot iestājās siltas nakts un arī lietus pa reizei sludināja pavasara iestāšanos, visas slidotavas aizvēra savas durvis, sētas un būdas nojauca un aizvēca. Slidotavām visapkārt palika sniegā vaļņi, kas pamazām kusa, sarāvās mazāki un reizē atklāja visus sīkumus, kas ziemas tumšās dienās nokrita un pazuda sniegā. Saprotais, ka priecīgākie atradumi bija dažāda kalibra sīknauda. Mums toreiz tā meklēšanās bija tikpat interesanta kā Amerikas zelta raktuves Klondaikā.

Pēc vecas tradīcijas atvērās arī Jērnaks (Ziemsvētku tirdziņš) uz dažām nedēļām, ar sākumu pirms Svētkiem un slēgšanu pēc vecdiebnieku Svētkiem. Tas atradās Elizabetes un Aleksandra ielu krustojumā, tukšā laukumā ar diezgan daudzām būdām tādā pašā raibumā, dažādībā un skaļumā kā šodien līdzīgos tirgos. Kad nu mums apņika skatīties leļļu teātri, burvju mākslinieku un mērķī šaušanu, tad palaidām vaļņus savus vecos, bet arvien labos trikus. Nosviedām vecu naudas maciņu uz ceļa, piesietu garā baltā šporītē, paši novietojāmies nevainīgā pozā būdu starpā. Kad nu kāds mantkārtīgais liecās maciņu pacelt, maciņš bēga projām. Parasti tas amizioris nobeidzās ar smiekliņu abās pusēs.

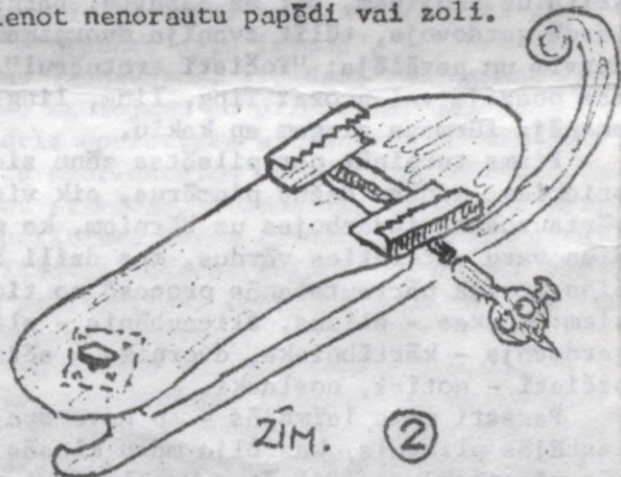
Pilsētas ziemas prīku noslēgumā Isumā kaut

kas par kopkām. Bondija - hokoja un garās sacīkšu slidas mēs saucām par lielām un mazām naženēm. Tas, saprotams, bija kopā ar piemērotiem apaviem un droši vien nelielā atšķirībā no šodienas ražojumiem. Tāpat varēja

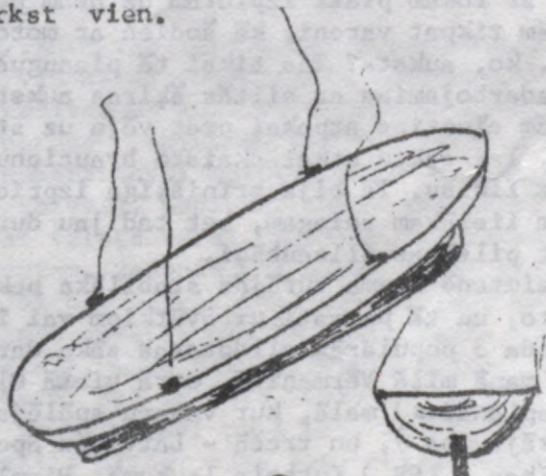
Zīm. 1

iegādāties labākas šķiras slidas jau pieskrūvētiem speciāliem zābakiem dažādās krāsās. Tās bija dārgas, un viņu nopirkšanai vajadzēja treknu naudas maku kabatā. Lielais vairums brauca ar parastām slidām (Zīm. 2.), kuņas varēja piestiprināt pie ielas zābakiem. Vai nu pats īpašnieks, vai kurpnieks zābaku papēdī iestrādāja speciālu bloķīti (Zīm. 1.) un bedrīti zem tā, kuņā icāķēja slidas mugurdaļu, ar atslēgu stingri pievilka slidas "krokodiņa zobus" abās pusēs zolei (Zīm. 2.) un aiziet - pagaidi, melniņ, tūliņ būšu pie taviem sāniem klāt! Zābakiem gan vajadzēja būt stingriem un ne pārāk veciem, lai skrienot nenorautu papēdi vai zoli.

Zīm. 2

Paštaisītas slidas lietoja uz laukiem, un, atceros, ar tām skrēja arī Daugavas kamanu skrējēji. Tās sastāvēja no pabiezas vienkāršas koka zoles ar noapaļotu apakšu, kuņā iestrādāja un nostiprināja biezāku skārda stipu (Zīm. 3.). Ar šporēm vai sīksnām abās pusēs zolei, ja vajadzēja, piesēja slidas kājām ar vīzēm vai pastalām un brauca tāpat kā švirkst vien.

Zīm. 3 ŠKĒRSGRIFZUMS

Mūsu lauki nebija bagāti ar naudu. Daudz kas tika gatavots mājas kārtībā, ieskaitot slidas. Pēc vecām bildēm spriežot, tādas slidas redzamas holandiešiem, ripojot pa saviem kanāliem.

Kad nu beidzot pavasaris pārrāva ziemas ūpaugus, Daugavas ledus sakustējās, un sāka plūst varenā straumē uz jūru, tad visa Rīga sanāca krastmalē teikt ardievas ziemas priekiem.

Paša rakstos un bildēs
ar cienišanu zīmējas

EDUARDS TILTIŅŠ.

LATVISKĀS VALODAS GADAM AIZEJOT.

Šis rindas nav izpriecās dēļ, bet dzīves īstenība, dzirdēta mūsu sarunās. Sorīt aizskrēju uz drag stori, vajadzēja neil polišu un tur uz seilu vošing povders. Pa ceļam bi-

ju pie bučeja, viņam labs blad pudings un svaigas sosidžas. Vecais jau mājās prasā krep-tīgu brekfesti, lai gan man pietiek ar poridžu un dekafinēto kafiju. Vasarā lietojam vairāk kotadž čīzu un bater milku. Lanču gan ēdam ag-ri un ja pirms vakariņām gribās ko, uzkožam kādu kold katu, soft drinku vai panakšpojamies ar natiem.

Uz mūvijām neejam. Vakaros mūsu distriktš nav drošs, bail no roberiem. Man nav arī neviens fan aktieja, bet vecais noklājis sienu ar pin-up gērlām. Es vairāk uz neičer TV.

Vienu dienu noklausījos valdes sēdi: protokolā aizmirsts pateikt; runāja par tekošām lietām (nekur gan netecēja); minēja, kas prezentējās pagājušā reizē un ko uzstādīja kandidātos. Runāja par kādiem tur dāleriem un kā jānoliekot kredit jūnijā. Beidzās ar sēdes slēgšanu (bez slēdzenes).

Noklausījies

AGRUMU PĒTERIS.

... TAS DZĪVOS ZEM LĀSTA.

Tautu liktepi ir paredzami. Pirms 2000 gadiem Kristus izteica sekošu pavēli un paredzējumu: "Ejiet pie visām tautam" un "Ejiet pa visu pasauli un sludiniet evanģeliju visai radībai. Kas ticēs un tiks pagremdēts, tas dzīvos drošībā, bet kas neticēs, dzīvos zem lāsta." Šie Kristus vārdi piepildās vēsturē ne tikai personīgā plāksnē, bet, galvenokārt, tautu un sabiedrības mērogā.

Lai būtu drošības svētība, Kristus prasa divas darbības: ticēšanu un pagremdēšanu. Divdesmitajā gadu simtenī latvieši, atsakoties no ūdens kristības pagremdējoties un ticības, dzīvo zem lāsta. Kādā veidā pagremdēšanās ticīgam cilvēkam darāma, var lasīt evanģelijos. Zīdaiņu kristīšana tur nav atrodamā, jo kristīšana savienota ar grēku nožēlu un ticības pieņemšanu. Zīdaiņim nav iespējams ne pieņemt ticību, ne nožēlot grēkus.

Kā ar "ticēšanu vien"? Vai nav rakstīts, ka pietiek ar "ticēšanu vien"? Tik tiešām, ir minēta "ticēšana vien", bet nav apsolīts, ka ar to nāks svētība. Arī dēmoni tic un baidās, bet ar to viņiem svētība nenāk. Kristus vārdi ir skaidri un precīzi. Kas ticēs un tiks pagremdēts, dzīvos drošībā, bet kas to nedarīs, dzīvos zem nedrošības lāsta.

Latvieši izmisuši, ka viņu zeme tiek atkārtoti okupēta un pašī izsūtīti un izklie-dēti. Dzejnieks Ojārs Vācietis saka: "Neviens skangals tā nav skaldīts, neviens pīslis tā nav malts..." Kāpēc? Tapēc, ka latvieši vairākumā atteicās pagremdēties un turpina atteikties vēl joprojām. Latviešu vidū ir daudz viltus mācītāju, kas slēpj no sabiedrības Praviešu un Kristus atklā-tās patiesības. Svētības trūkums tautai ir latviešu pašu radīts, nesekojoš Kristus no-teikumiem, bet viltus mācītājiem. Ar ce-

ļos mešanos akmens elku pieminekļu pakā-jē un ar pagānticības atjaunošanas mēģinā-jumiem latviešu traģēdijas turpinās.

Papētīsim citu tautu vēstures. Vai tur varam atrast līdzīgu stāvokli kur, at-teicoties ticēt Kristum un pagremdēties, tautas nonāca zem nedrošības lāsta? Pie jūdu tautas evanģelisms nāca ar Kristus pirmo sludinātāju darbu Jeruzalemē un tās apkārtnē. Lielākā iedzīvotāju daļa bija noskaņoti nelabvēlīgi pret grēku nožēlo-šanu, ticēšanu Kristum un pagremdēšanos. Pie jūdiem Kristus pravietojums piepildī-jās 70. gadā pēc Kristus dzimšanas. Ro-mas imperatora Vespasiana laikā Jeruza-lemi nopostīja. Pilsētas aplenkumā liels skaits jūdu gāja bojā. Sekoja jūdu izsūtīša-na trimdā. Savu valsti viņi nodibināja tikai 1948. gadā. Arī mūsu dienās mazā Izraēla padota lielai nedrošībai, kā to atkārtoti redzam televīzijā un lasām laikrakstos.

Pirmajā gadsimtā pēc Kristus uz zie-meļiem no Jeruzalemes bija toreiz varenā Romas valsts. Šai laikmetā Romas imperā-tori pārvaldīja plašas teritorijas ap Vi-dusjūru. Imperators Nerons un Domicians līdzīgi atteicās pieņemt Kristus mācību un pagremdēšanos. Viņi ne tikai atteicās, bet nežēlīgi vajāja pirmos kristiešus. Ne-rons savu mūžu nodzīvoja zem izlaidīgas un jaunas dzīves lāsta un noslēdza dzīvi pašnāvībā.

Domiciana dzīve pagāja bailēs un ne-mierā. Tas, no kā viņš visvairāk baidījās, piepildījās, kad viņu noslepkavoja sazvē-rastībā, kurā piedalījās arī viņa sieva. Pēc Domiciana nāves Romas senāts pavē-lēja iznīcināt visas viņa statujas un iz-dzēst viņa vārdu no valsts dokumentiem. Pirmā Kristus misionāra Paula vēstule Romas kristiešu draudzei ir viens no nozī-mīgākajiem dokumentiem, ko visā pasaulē lasa ticīgi cilvēki. Uz senās Romas gruve-šiem izveidojusies modernā Itālija.

No Romas uz ziemeļiem ir Centrāleiropa. Arī tur atklājam līdzīgu Kristus praviotjumu piepildīšanos. Tās etniskās grupas, kas uzklāusija Kristus divos noteikumos bāzēto pavēli, ar laiku ieguva labklājību, kā franki, anglo sakši, skandināvi un citi. Turpretī tie, kas to nepiepēma, piedzīvoja bargu likteni. Daudzas etniskas vienības pazuda, zaudējot savu identitāti.

Vēlāk, Kristus mācībai izplatoties Eiropā, var vērot divus evaņģelizācijas veidus. Pirmais bija aicinot ļaudis brīvprātīgi piegriezties Kristus diviem noteikumiem, un otrais uzspiežot šos divos noteikumus ar varu. Piespiešanu izdarīja, pirmkārt, zem militāra drauda un, otrkārt, ar zīdaiņu slacināšanas ceremoniju. Abos gadījumos cilvēkam tika atņemta personīga izšķiršanās iespēja. Uzspiešana ar varu ir viltus kristietība.

No skandināvu ciltīm uz austrumiem bija baltu tautas. Pirmie pie baltiem ieradās brīvprātīgie aicinātāji. Tos Baltijas jūras austrumu krastā dzīvojošās tautas nepiepēma. Tad ieradās uzspiedēji, kam sekoja kara darbība un baltu tautām bija jāpieņem viltus kristietība, jo tās bija kara zaudētājas. Tādā veidā pār Baltijas jūras austrumkrasta tautām uz daudziem gadu simtiem nāca pakļautība, nedrošība un verdzība. Tādā veidā Kristus praviotjums piepildījās arī šo tautu likteņos.

Arveds Švābe "Latvju Enciklopēdijā" raksta: "Bet ar savu vilcināšanos šīs tautas bija par veselu gadsimtu nokavējušas īsto laiku izveidot savu nacionālo baznīcu pēc Skandināvijas valstu parauga."

Vēlāk franki un vācieši svaidījās starp kristīgo ticību un pagānismu un līdzīgi svaidījās šo tautu likteņi. Vai tā būtu sagādīšanās, ka tautas, kuru priekšteči brīvprātīgi pieņēma Kristus sludināto ticību, pagremdēšanos un atzina Kristus simbolu savā politiskā valsts standartā, piedzīvoja lielāku, gadsimtos ilgstošu drošību un labklājību, kā tās, kuras to neatzina? Lai lasī-

tājs pats spriež par to tautu likteņiem, kas kļāt pieliktās ilustrācijas vertikālās rindas kreisajā un tiem, kas labajā pusē.

Dānija

Vācija

Zviedrija

Francija

Norvēģija

Polija

Šveice

Lietuva

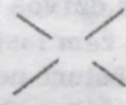

Somija

Krievija

Pārsteidzošu evaņģelisma simboliku atrodam Anglijas karogā, kas ir simbols uz četrām debess pusēm vērstai Kristus misijai.

Jāatzīmē, ka Zviedrija, Norvēģija, Dānija un Šveice piedzīvojušas vairāku gadu simteņu relatīvu labklājību. Angliski runājošās tautas līdz ar relatīvu labklājību ir piedzīvojušas arī lielu iedzīvotāju un teritorijas pieaugumu. Zīmīgi, ka Somija ar Kristus simbolu savā karogā pēc 2. Pasaulē kara paturēja neatkarību, kamēr trīs Baltijas valstis, kā arī Rumānija, Ungārija, Bulgārija un Čehoslovākija, kurām ir citi simboli, savu neatkarību zaudēja.

J. Purviņš Jurjāns

MŪZIKA.

DIEVS, TAVA ZEME DEGI

Žurnāls "literātūra un Māksla" š. g. 19. augusta numurā ap virsrakstu "Cilvēki Deģosā Zemē" 2 liela formāta lappusēs sniedz 11 autoru vērtējumus un atmiņas par Garutas - Eglīša kantātes "Dievs, Tava zeme deg!" rašanos, mūziku, izpildītājiem un klausītājiem.

Apbrīnošanas cienīga ir šo 2 pārbagāto lapušu reliģiskā un politiskā iecietība. Dievs un Tēvreize atkal kļuvuši īpašvārdi, ar lielo sākuma burtu rakstāmi. Reliģija "de facto" atzīta kā dzīves neatņemama sastāvdaļa, no kuŗas vairs nav jābēg. Antireliģiskā propaganda šais lapās mirusi dabīgā nāvē. Par nesamierināmo komunistu nīdēju Eglīti zemteksta piezīmē teikts:

"Andrējs Eglītis (dz. 1912. g.) - dzejnieks, publicists, kopš 1944. gada emigrācijā. Daļai darbu antisovietisks raksturs." Tas viss! Liekas, ka L un M par Eglīša nemitīgiem poli-

tisko dusmu izverdumiem tikai līdzjūtīgi pasmaida..

Un Jānis Peters: "Par šiem četriem vārdiem es apskaužu Andrēju Eglīti."

Bet posta dzeguze, kā Minsterē pirms 4 gadiem sākusī, tā vēl vienmēr zvana un kuķo: ... svešais cirvis cērt un cērt... latvju tauta mirst... Eglīša paša vārdiem runājot, tā jau var vilku no meža izmelot.

Mūzikologs Arnolds Klotiņš: "Ar šo darbu mūsu mūzikas dzīve sāk atgūt to latviešu mūzikas mantojumu, kuŗā vispārcilvēcisko garīgo vērtību nesēji ir reliģiska simbolika un siņetika..."

Kārlis Raševics: "... tas ir vēstījums par mūsu tautas postu, izmisumu, lūgšanu Dievam un cerībām."

Vilnis Detlāvs, matemātiķis: "Tāds vispasaules kultūras teksts, kā Tēvreize (saku to kā cilvēks, kam sveša reliģiozitate) iemiesojies pārsteidzošā mūzikā - vispārcilvēciskā, garūtiskā."

Gribot, negribot jājautā - kas ir vērtīgāks latviešu sabiedrības loceklis: neiecietīgs ateists vai reliģiski paštaisns, politiski slimīgi neiecietīgs kristīgais? Atbilde atrodama mūsu lielajā un mazajā presē. Vai tad kāds brīnums, ja es ar prieku lasu Literātūru un Mākslu, bet ar lielu nepatiku, vai pat nemaz vienu mūsu avīzi?...

Savā Īpatā stilā, pārbagātā valodā, brīžam pagrābdams pa frāzei no augstiem plauktiem, Longīns Apkalns apskata Garutas kantāti 1944. g. vēsturiskās vides ietvaros. Mūzikologs A. Klotiņš vērtē Garutu kā vispārcilvēcisko garīgo vērtību, visaptverošā humānisma apoloģisti. Literātūrkritiķis Jānis Rudzītis atceras 1943. g. vasaru: Kuldīgas draudzes izsludināto sacensību par tematu "Latvju lūgšana Dievam", kurā A. Eglītis ieguva I vietu; cīnīšanos ar ģenerālkomisariāta cenzoru Nateru, kurās rezultātā viena, otra rinda bijusi jāpārtaisa; prāvesta Sakārņa mēģinājumu latviskot liturģiju - viņa ierosmē Kuldīgas baznīcā pirmo reizi atskanējusi J. Vītola komponēta latviska liturģija. Tā nomira pumpurā, neuzplaukusi.

Mūzikāli interesantu domu risina Imants Zemzaris: "Dažu kolēģu intuitīva vēlme bija, lai kantāte beigtos ar klusināto Tēvreizes izskaņu. Tam pievienojos, vienlaicīgi apzinoties iemeslus, kas tajā vēsturiskajā brīdī prasīja mobilizējošu finālu."

Pilnīgi piekritu. Manā izjūtā kantātes beigu daļa, viss tas, kas seko Tēvreizei ir anti-klimaktisks (atslābums). Ērģeļu starpspēle nav nekāda aizraujoša, teksts smāksloti patriotisks, kas šodien vairs nesasniedz mērķi.

Interesants ir vērtējums par 3 koņu sniegiem: Par Ave Sol - Kārlis Raševičs: "Vai Ave Sol Dziedāšanas stils un maniere (itāliska) šeit ir īstā vietā? Un kamdēļ tādi sasteigti tempi uz svinīguma rēķina?" - Imants Zemzaris: "Tagad, laicīgā kontekstā, Ave Sol izpildītāji darījuši pareizi kāpinot tempus... taču nav īstas klātbūtnes, pārdzīvojuma tiešuma. Pietrūkst krāsu dažādības... kas ļautu emocionāli noticēt."

Par Dūdām: "Koņa tehniskās iespējas diezgan pieticīgas, taču dziļi dinamiski kontrasti, papildīti lēnie, "garīgie" temp."

Par Reitera kori Vecajā Ģertrūdes baznīcā, 1944. gada 5. martā: "Viņu sniegunā jūtam pilnīgu darba satura ieceri un uzdevuma sapratni... Jāapbrīno arī solistu Marisa Vētras un Alfrēda Kaktiņa vokālā un garīgā kultūra... Jāapbrīno dziļā inteliģence, kas par teiksmu ir jau kļuvusi. Kādi gan bija šie ļaudis, kas vakarkleitās un frakās tērpās ne tikai koncertzālēs? Kādi viņi bija, tie, kas no degošās zemes aizbrauca uz neatgriešanos?..."

Ar šādām priekšzināšanām bruņojies noklausījos Vācijas latviešu kamerkoņa Dūdas koncertu Otavā, Sv. Jāņa baznīcā.

Koņa māksliniecisko vadītāju Marku Opeskinu atceros no Gotlandes dziesmu dienām 1979. g., kur tas diriģēja 3 kopkoņa dziesmas. 1984. g., Minsteres I dziesmu dienās, tas jau bij svētku mūzikas daļas vadītājs - viņa jaundarbs "Pie mini Latviju" ar J. Jaunsudrabiņa vārdiem bij kopkoņa programmā.

Koncerta programmā 2 darbi - Opeskina kantāte "Jūra", jauktam korim, 3 solistiem un ērģelēm, un Garutas - Eglīša "Dievs, Tava zeme deg!" Koncertā jaunās, spēcīgās ērģelnieces nepierastās ērģeles brīžiem pilnīgi apēda kori,

it Īpaši Opeskina Jūrā. Šo jaundarbu (tas komponēts pagājušā ziemā) bij patīkami klausīties, bet grūti vecai galvai no vienreizējās dzirdēšanas, nepazīstot partitūru, ko vairāk teikt. Atmiņā iespiedusies neparastā jūras ššš-pūkšana un vairākkārt atkārtotais un iespaidīgais sieviešu balsu diminuendo ar skaļāku uzlēcienu beigās (Atvainojos - man nav mazās melnās grāmatīņas ar pēc mēra šūtām mūzikālām frāzēm.). Jūra daudz zaudēja teksta lapas trūkuma dēļ, Īpaši salīdzinājumā ar Garutas Kantāti, kur drukātais teksts ļāva izsekot katram vārdam, katrai notij.

Dūdas - 27 balsu kamerkoris, ar saviem ierobežotiem decibelēm, Īpaši vīru balsīs, diemžēl, nespēja piepildīt lielo baznīcas telpu. Domāju, ka šis koncerts atskatots mūsu pašu Otavas ev.-lut. Miera draudzes daudz mazākā baznīcā ar tās labo akustiku un spēcīgo rezonanci būtu sarībinājies ne vien baznīcas mūrus, bet arī klausītāju sirdis un pacēlis koncertu garīga, reliģiska pārdzīvojuma līmenī.

Mājās pārgājis, noklausījos Dūdu 1987. g. vasarā, Osnabrikā, ierakstītu lentu. Skanēja varenāk, patika labāk. Tad salīdzinājumam, Reitera kori... Nevar sagaidīt, ka Dūdas, koņu caurmēra vecums ir tikai 25 gadi, kas 1944. g. vēsturiskos apstākļus pazīst tikai no nostāstiem un grāmatām, varētu emocionāli apgūt, iztulkot un sniegt šīs dienas klausītājiem to, ko pārdzīvoja Reitera koris, Vētra, Kaktiņš, Garuta pie ērģelēm un daudzie dievlūdēji Vecā Ģertrūdes baznīcā 1944. g. 5. martā. Dūdas sniedza mums jaunu, svaigu, disciplinētu balsu nevainojami sagatavotu koncertu, Reitera koris - asiņainu, posta un cerību cauraustu Latvijas vēstures lappusi; toreiz tas nebija tikai koncerts, tā bij tautas balss, kas, atkārtojot L. Apkalna vārdus "Latvijas priekšagonijas ekstāzē" izmisusi kļiedza pēc taisnības... Tā bij latvju lūgšana Dievam!

E. RUPNERS.

DŪDAS MONTREALĀ.

Montrealā Dūdas koncertēja Trinity Memorial anglikāņu baznīcā, kas ļoti piemērota kamerkorim. Se laba akustika. Spēcīgās ērģeles cildināja dziedātājus, diriģenti un ērģelnieci.

Tiešām varam būt lepni par šādu pasākumu trīmdā. Te liels nopelns diriģentam Markam Opeskinam. Dziedātāji brauc no vairākām Vācijas pilsētām un pat no Zviedrijas, lai dziedātu Dūdās. Mēģinājumi notiek reizi mēnesī. Dziedātāji nav profesionāļi, bet lielākā daļa lasa vai var sekot notīm. Vairāki ir jaunieši, kuriem šis Ziemeļamerikas ceļojums bija liels pārdzīvojums un paliks atmiņā. Mēs viņus uzpēmām ar prieku un vēlām sekmes nākotnē.

Dzirdējām 2 kantātes - Opeskina Jūru un L. Garutas Dievs, Tava zeme deg. Par abām kritiski jau daudz rakstīts. Klausītāji guva patīkamu pretstatu, klausoties šajās kompozīcijās, kas sarakstītas citos laikmetos - pirmā 1987./8. gada ziemā, otrā II pasaules kara beigās.

No pirmām nošu skaņām līdz pat koncerta beigām dzirdējām labi saliedētas harmonijas, skaisti izveidotas frāzes un patīkamas nuanSES. Solisti bija labi sagatavoti, kaut gan reizēm vārdi nebija saprotami, it sevišķi

sveštautieša Mejera (Mayer) dziedājumā. Jāpie-
min mecosoprāns Gilla Bungša, kas izcēlās ar sa-
vu skaidro balsi, spēcīgu un mūzikālu sniegumu
bez pārspīlēta "vibrato". Viņa aizkustināja
klausītājus. Tenora Kārļa Dedēļa balss visvairāk
izcēlās Garutas kantātē. Tajā izruna un intonā-
cija bija daudz stabilāka kā "Jūrā!" Viņa balss un
izteiksme bija ļoti piemērota šim drāmatiskam
darbam.

Kā liela daļa montrealiešu jau zin, koris,
ceļā no Otavas bija iekļuvis divi mazākās sa-
tiksmes katastrofās. Tādēļ tam iesildīties zālē
nebija iespējams. Visgrūtāk bija ērģelnieciņai, jo
instruments bija pilnīgi svešs. Draugam A. Kart-
hauseram piepalīdzot, E. Maranca sniedza mums
daudz vairāk kā pavadījumu. Viņas virtuozitāte
ir nenoliedzama. Ievērojama viņas uzmanība diri-
ģentam. Abu mūzikālās idejas labi sakrīt, pat
reizēm "rādot" ar ērģelēm takts sākumu.

Noslēgumā vēlos izteikt savu apbrīnu diri-
ģentam Markam Opeskinam, kas savus dziedātājus
saliedējis teicamā vienībā. Kamerkoris dziedāja
ar uzmanību, izteiksmīgi un ar patiesu mīlestī-
bu.

Prieks mums bija liels. Paldies visiem, arī
rīkotājiem. Cerēsim viņus atkal dzirdēt netālā
nākotnē.

ANDRIS GŪTMANIS.

Toronto Latviešu Koncertapvienības 30 gadu
jubilejas KONCERTS notiks 1989. gada 21.
janvārī, Toronto Universitātes Mekmilana (Mac-
Millan) teātrī. Sākums plkst. 19:00.

Piedalās: Artūrs Ozoliņš, klavieres, Pauls
Berkolds, bass-baritons, apvienoti koris un sim-
fonisks orķestris (diriģents Arvīds Purvs).
Ieejas kartes \$ 20. Plašāka informācija: H. Le-
jiņa, 20 Howard Drive, Willowdale, Ont. M2K 1K5

VĒSTULES:

PAR LASĪTO.

MLB Ziņotāja septembra numurā lasīju intere-
santo I. Skrastiņa referāta atstāstījumu par mū-
su leģendāro plkv. Fr. Briedi. Viņš minējis arī
pulkveža mazgadīgo dēlu.

Ja atmiņa neviļ un informācija bijusi parei-
za, vācu laikā dzirdēju, ka pulkveža dēls esot
atgriezies Latvijā, kad vācu armija sasniegusi
Vologdas rajonu. Pa kara laiku viņš it kā esot
studējis Jelgavas Lauksaimniecības Akadēmijā.
Varbūt kādam ir tuvākas un patiesākas ziņas par
to.

A. KABZEMS, Viktorijā, B.C.

Novembra MLB Ziņotājā Kuraža Kriša pačaloju-
mā ir izlaists vārds. Latvijas radiofonā pietci-
kums skanēja: Hallo, Latvija - Rīga Madona, Kul-
dīga un Liepāja.

OSKARS PERRO, Toronto, Ont.

ANDA CELMA PANĀKUMI OTAVĀ.

Par latvieša Anda Celma panākumiem Otavas
Nacionālajā Mākslas Centrā uzzinām no P. Doneli-
jas (Pat Donnely) raksta šī gada 12. novembra
Gazetes numurā (Iespiests arī viņa foto attēls).

Viņš Otavā ieradies pirms 20 gadiem (1968.
gadā), lai pārraudzītu centra būvi. Beidzamos
4 gadus viņš ir atbildīgs par angļu teātra prog-
rammu un domā, ka tieši šo sezonu sagaidāmi lie-
lāki panākumi viņa vadītajā nozarē, kā to lieci-
na šī ziņojuma virsraksts - Angļu teātris pastāv
un veselīgs Nacionālajā Mākslas Centrā (English

theatre alive and well at NAC).

Interesanti, ka viņš šā gada programmai
izvēlējis 2 montrealiešu sagatavotas izrā-
des. No 6. - 27. aprīlim Centrā izrādīs Ros-
si ķēdi (Chain), ko patlaban izrāda Mont-
realas Sentaura teātrī, kamēr 10. janvārī
sāksies M. Piga (Puig), APA sagatavotā,
Zirneķļu sievietes skūpstis izrādes. Iemesli
izvēlei bijuši dažādi. Sentaura teātris pat-
laban atzīmē savu 20 gadu pastāvēšanu. "Tas
ir ievērojams faktors," žurnālistei paskaid-
ro Celms. Viņam sevišķi iepaticies APA ie-
studējums, ar ko šī vienība dosies viesizrā-
dēs pa visu Kanadu, arī uz Skotiju un Ņujor-
ku. Tādēļ tai pienākoties vieta uz Otavas
centra skatuves. Tā angļu teātris, iestudēts
Montrealā, ar latvieša gādību reprezentēsies
Kanasas galvas pilsētā.

Kas saista Andi Celmu ar Montrealu? Iz-
rādās, ka viņš te daudz darbojies EXPO 67
gadā. Pat tik ļoti, ka maz gulējis un pazau-
dējis 30 mārciņu no sava svara. Viņš šo Mont-
realā pavadīto gadu apzīmē par spīdošu.

Tā nu zinām, ka par angļu valodas teātri
šobrīd Kanadā rūpējās vairāki latvieši, jo
tajā redzami panākumi ir autorei, režisorei
un aktrīsei Baņutai Rubesai un aktrīsei Sk.
Lejai. Un droši vien būs vēl citi, par ku-
riem tikai nezina.

Jāvēl Andim Celmam, lai viņa cerības -
teicamam teātra gadam Otavas Mākslas Centrā
- piepildītos. Zinot viņa uzņēmību un spējas,
tās piepildīsies.

R.

18. NOVEMBRIS OTAVĀ UN MONTREALĀ.

Pēc prāv. A. Voitkus un māc. E. Langes
vadītā dievkalpojuma (Otavā), kurā svētru-
nas vietā dzirdējām krietni vien sarukušā
vīru koŗa JUNDA (17 balsis) labi nodziedā-
tas 6 dziesmas, ev.-lut. Miera draudzes apak-
šējā zālē par tematu "Maiņas Latvijā un šo
maiņu nozīme" svētku runu teica Broka Uni-
versitātes profesors Dr. Juris Dreifelds.
Pozitīvā vērtējumā tas apskatīja pēdējo ga-
du pārvērtības: tautas mošanos no 40 gadu
ilgas letarģijas, baiļu pārvarēšanas, prasī-
bas pēc patiesības un taisnības, cerības un
apņemšanos izlauzties brīvībā...

Drūmu, gandrīz vai bezcerīgu ainu redzam
demografiskā laukā: pēc oficiālas statisti-
kas latviešu skaits Latvijā noslīdējis uz
48,5%! Atskaitot "latviešus", t. i., Krie-
vijas latviešus, staļinistus un citus, kas
noraida sadarbību ar tautu un kuŗu skaitu
Dreifelds vērtē uz 8%, atliek 40% latviski
domājošu latviešu Latvijā. Neapstrīdams ma-
zākums.

Ja nu izdodas iegūt kaut kāda veida auto-
nomiju, ko darīt ar tiem 60% nelatviešu?
Tautas nobalsošanu? Demokratiskā iekārtā tie
latviešus katrā laikā pārbalsos! Mazākuma
diktatūra - iekraut tos pēc Staļina priekš-
zīmes lopu vagonos un aiztransportēt uz pla-
šo dzimteni?! Baiga dilēma!

Un te nu Dreifelds nāca ar ierosinājumu,
kādu vēl nekad nav iedrošinājušies atklāti
izteikt mūsu politiķi, proti -
sadarboties ar krieviem,
jā, viņš teica ar krieviem, respektīvi,
risināt šīs problēmas sarunu, dialoga vei-
dā... Applaudējām!

oOo oOo

Montrealas latviešu valsts svētku atceri ievadīja oikumenisks dievkalpojums 20. novembrī, St. André Hubert Bournet baznīcā, Lašīnā (Lachine) ar māc. G. Hūna svētrunu un bagātīgu mūzikālu devumu: Jundas koris, A. Gūtmaņa vijole, J. Tērauda ērģeles, J. Steprāna saksofons.

Arī laicīgā svētku aktā, kas notika Centrā, ko veicīgi uz priekšu virzīja trilingvists Jānis Mateus, netrūka mūzikāla devuma - ar 4 dziesmām 4 balsis uzstājās ansamblis Mērnīku Laiki. Īsi un kodolīgi, nevelkot lietas gaŗumā, runāja apsveicēji. Apakšstāvā varēja skatīt vietējo daiļamatnieku darbus, kur manas acis atkal pievilka, tāpat kā nesen Otavā, Rasmus Tomsones liela, pelēcīga vāze (krūze?).

Bet rudens novakares pievilksanas centrā bij Dr. Vairas Viķes-Freibergas svētku runa par apstākļiem Latvijā. Labā valoda, nevainojamā dikcija, bagātais saturs un spēcīgie emocionālie kāpinājumi turēja lielo klausītāju saimi dziļā, dzirdamā klusumā.

Juŗa Dreifelda runas saturs un Vairas Viķes-Freibergas pārdzīvojums Lašīnā puslīdz vienādi, tie apskatīja tās pašas problēmas, bet kamēr Dreifelda stāstījums bij akadēmisks, it kā objektīva, neitrāla vērotāja skatīts, V. Viķe-Freiberga savu runu emocionāli pārdzīvoja (manas domas - Rupn.) un paņēma klausītājus sev līdz. Mēs, kājās piecēlušies, to ilgi suminājām...

Kad vīns bija jau izdzerts un siera un cepumu krājumi jūtami saplakuši, no lidostas ieradās tikko no Latvijas iebraucis ciemiņš. Neapprotamā garīgā pacilātībā tas stāstīja - mēs ejam strauji uz priekšu, bailes izzudušas, atpakaļ ceļa mums nav! Bieŗi mēs pa priekšu kaut ko izdarām, tad tikai prasām atļauju, un viņi mums to dod!...

E. RUPNERS.

JAUNA VADĪBA.

Tērvetes Īpašnieku apvienību inkorporēja 1975. gadā, lai gan tā darbojās jau pirms tam. Līdz šim to vadīja Agrumu Pēteris, bet pēdējā laikā apvienība bija pagurusi un prasījās jaunus darbiniekus.

Filnsapulce, kas 27. oktobrī notika Montrealā, izvēlēja jaunu valdi, un kā apvienības vadītājs turpmāk darbosies Gints Hūns (Agrums vairs nekandidēja). Valdē ievēlēja: Elgu Čopu, Dainu Vitolu, Andri Paleju un Jāni Paliopu. Tā amatus sadalīs vēlāk. Revizijā ievēlēja: Inesi Paliopu, Ilgu Strautiņu un Agrumu Pēteri. Visus darbiniekus ievēlēja ar aklamāciju.

Turpmākā darba pārrunās galvenā tema bija par Tērvetes nākotni. Sapulcē piedalījās arī Evangēliskas draudzes priekš V. Paegle, un pēc viņa izteicieniem draudze sarūkusi un tai grūtības atrast darbiniekus. Draudzes valdes pilnvaras izbeidzas šogad, bet tā nav vēl izšķīrusies par to, ko iesākt ar Tērveti. Cer to izdarīt tuvākā nākotnē.

Sanāksmē izskanēja neapmierinātība par kārtību, pēc kuŗas Jāņos ieejām maksu iekasē pat privātmāju teritorijā. Ierosināja apvienībai atbalstīt draudzes izdevumus Jāņu sarīkošanā. Varbūt tērvetieŗi maksās draudzei lielāku nodevu, bet tad Jāņu sarīkojums visiem būs bez maksas.

Tērvetē bez Īpašnieku apvienības vēl saimnieko Bērnu nometne, kas arī ir inkorporēta kā bezpeļņas organizācija. Tā varētu pārņemt Ter-

voti, ja draudze tā izšķīrtos.

Sapulci vadīja Roberts Kalniņš, pierakstīja Elga Čopa.

AGRUMU PĒTERIS.

DV NODALĀS GADA SVĒTKI.

5. novembrī DV Montrealas nodaļai apritēja 38 gadi kopš tās dibināšanas (1950. gada 11. nov.). Sarīkojums notika Centrā, piedaloties tuvu pie 100 apmeklētājiem.

Svinības sākās ar karoga ienešanu un māc. G. Hūna vadītu svētbriŗi. To viņš veltīja lāčplēŗiem, kaŗavīriem un to varoņdarbiem. Kopīgi nodziedāja vienu dziesmu.

Svētku runu teica DV KV kultūras daļas vadītājs A. Kalupnieks. Labi pārdomātā un skaidrā stāstījumā viņš atcerējās mūsu varoņus, gan līdzinējās cīņās par Latviju, gan arī tos notikumus, kas šodien risinās mūsu dzimtenē.

Skaistu programmas daļu lāčplēŗu piemīņai bija izstrādājis Indulis Skrastiņš. Izpildīšanā piedalījās: J. Metums (deklamācijas un mūzika), E. Reveliņš (deklamācijas) un I. Skrastiņš (stāstījums un deklamācijas).

Apbalvojumus saņēma: DV nozīmī zeltā - Indulis Skrastiņš, bet Kanadas valdes goda rakstus - Elza Ķivīte un Elizabete Metuma.

Rakstu darbu sacensības jaunatnei rezultātus nevarēja pazīņot, jo tai darbi nebija saņēmti.

Sekoja starpbrīdis ar vakariņām. Varēja cienāties ar desinām un skābiem kāpostiem (savādi, ka pēdējā laikā organizāciju pārdotās maltītēs pazuduŗi kartupeļi, bet to vietā radušās maizes ēģeles). Netrūka arī sviestmaiŗu, torŗu, cepumu un kafijas. Atsevišķs nostūris rūpējās par stiprākiem dzēriņiem.

Otrā daļā dzirdējām ansamblī Mērnīku Laiki (J. Mateus, A. Vītols un J. Zilkalns), kas dziedāja dziesmas veltītas kaŗavīriem. Kārtējā klizma atkal neatļāva darboties pastiprināšanas ietaisēm. Iztika bez tām. Vienmēr ir patīkami klausīties paŗu mājas dziedātājus, lai gan tautas atsaucība tiem varēja būt sirsnīgāka.

Koncerta daļai sekoja saviesīgā dzīve. Bija loterija. Vairāki pāri priecājās dejā. Vakaru vadīja E. Reveliņš.

AGRUMU PĒTERIS.

KĀ CENTRS PULSĒ?

Centra valde 16. novembra sēdi iesāka ar pārrunām par to, kādi brīvības panākumi notikuŗi Igaunijā, kur Augstākā padome tikai ar vienu pretbalsi pieņēmusi lēmumu, ka Maskavai esot jāmaina konstitūcija Igaunijā. Jācer, ka tas pats notiks šinīs dienās Latvijā (Nenotika. Red.).

Centra rīkotais Dr. G. Siliņa vakars izdevies labi un devis \$ 214 atlikumu, ko iemaksās Centra "Helsinki 86" fondā. No ŷī fonda ik mēnesi iemaksā vispārējā "Helsinki 86" fondā \$ 100. Montrealas Centrs ir vienīgais, kas regulāri atbalsta ŷo fondu.

Valde saņēmusi vēstuli no Eleonāras Dudaŗovas, kas ieteic, lai visi sarīkojumi Centrā notiktu dienā, jo daudziem esot grūtības un neērtības tikt mājās ar dienas gaismu. J. Tērauds atbildēja, ka ierosinājums esot labi domāts, bet būŗot to grūti izkārtot. Centrs mēģinās saviem sarīkojumiem noorganizēt vedē-

vienas vietas uz otru. Tad vēl glezna - Svētku sveiciens (teicama tās reprodukcija rotāja ielūguma kartes uz skates atklāšanu - patīkams suvenīrs, kas to saņēma), kurā apsnigušā eglītē redzam svētku ugunis. To atspulga tuvējo namu logos rada gaišu noskaņu. Šajā darbā Andris Leimanis, šķiet, pārspējis savus agrākos veikumus spēlē ar gaismām, kuŗas pieminēju iepriekšējās skates aprakstā. Līdzīgas gaismu spēles skatām arī iecienītās Rica (Ritz) viesnīcas ainā, arī ar Ziemeļtēkiem dekorētām eglītēm.

Kanadiešu labvēļu un sekotāju saime A. Leimanim liela. To netrūkst arī latviešos, kā to apliecināja ieraksti viesu grāmatā. Par to jāpriecājas. Vēlēsim čaklajam māksliniekam vēl labākus panākumus nākotnē un gaidīsim viņa nākamā darbu skati Montrealā.

M. ŠTAUVERS.

MONTREALAS LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS

rīko

sestdien, 31. decembrī, plkst. 20:00,

Latviešu Sabiedriskā Centrā,
3955 Provosta ielā, Lašīnā,

JAUTRU JAUNGADA SAGAIÐĪĶANU.

PILNA BUFETE un BĀRS.

DEJU MŪZIKA

un

E. REVELIŅA PRIEKĶNESUMI.

GITAS JAUNGADA TRADICIĶJAS.

IEEJA: \$ 25.00 no personas,
\$ 20.00 pensionāriem un studentiem.

Ēdiens, ieskaitot glāzi vīna Jaungada sagaidot, ieskaitīts cenā.

GALDIŅI rezervējami pie Jāņa Bilinska,
442 - 94th Avenue, Chomedey, Qué., H7W

3T2, tel. 681-3966, līdz 20. decembrim.

Visi mīļi gaidīti!

Laipni ielūdz

MONTREALAS LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS.

PAZIŅOJUMS.

DV Montrealas nodaļas šā gada loterejā dažādo laimestu ieguvēju saraksts ir šāds:

J. Mežinskis, Nr. 768, - diska zāģis,
J. Ļava, Nr. 703, - mikroviļņu plīts,
P. Kupcis, Nr. 27, - mazs radio aparāts,
S. Esmiņš, Nr. 38, - vārāmais katls,
P. Zariņš, Nr. 727, - kapara trauks,
T. Gailis, Nr. 566, - elektr. matu birste,
A. Malderis, Nr. 545, - radio modinātājs,
Z. Bērziņš, Nr. 541, - glāžu sets,
G. Strauss, Nr. 179, - ģitāre,
E. Reveliņš, Nr. 412, - Latvijas māksla -
gleznas, grāmata,
A. Voitkus, Nr. 383, - ilgsp. skaņu plate,
W. Raziņš, Nr. 369, - ilgsp. skaņu plate,

J. Zilkalns, Nr. 513, - ilgsp. skaņu plate,
T. Gailis, Nr. 271, - latv. rakstu spilv.,
V. Hūns, Nr. 380, - grāmata,
J. Hūns, Nr. 395, - sienas sega,
J. Leitens, Nr. 713, - grāmata,
P. Zariņš, Nr. 721, - grāmata,
R. Larouche, Nr. 76, - grāmata,
J. Bilinskis, Nr. 601, - grāmata,
J. Norvels, Nr. 598, - grāmata,
I. Laimīte, Nr. 673, - grāmata,
J. Bilinskis, Nr. 616, - grāmata,
E. Reveliņš, Nr. 402, - grāmata,
J. Mežinskis, Nr. 766, - grāmata.

DV Montrealas nodaļas valde aicina visus tos, kas vēl nav izpēmuši savas laimētās mantas, tās izpemt līdz šā gada 15. decembrim, iepriekš sazinoties pa tālruni ar Viktoru Hūnu, tel. 352-1359. Neizpemtās mantas atrodas DV novietnē, Latviešu Centrā.

Sirsniņgs paldies visiem loterijas atbalstītājiem un priekšmetu sagādātājiem!

DV MONTREALAS NODAĶAS VALDE.

Montrealas Latviešu Katoļu Draudzes

ZIEMAS SVĒTKU EGLĶTES VAKARS

sestdien, 1989. gada 7. janvārī, plkst. 17:00, Notre Dame bazilikas sarīkojumu

zālē, 426 St. Sulpice ielā.

Reti skaista satikšanās Jēzus Kristus dzimšanas svētkos. Vakara programma pēc mūsu gadskārtējām tradīcijām: Dieva vārdi, svētku dziesmas, bērnu priekšnesumi, dāvanas, maltīte groziņu veidā, dažādas izlozes, deķa un jautrība.

Draudzes dāmu komitejas aprūpē: kafija, tēja, limonāde.

Tomēr - bez stipriem dzērieniem!

Apmeklēt aicina

RĶKOTĶJI.

DAŽĶDAS ZIŅAS:

• Dievtuŗu puduŗa AUSTRA veŗu saiets notika 6. novembrī diŗvadoŗa Alenes Jāņa mājās. Piedalījās tikai dievtuŗu saimes piederīgie.

A. P.

• DV Montrealas nodaļas vanadŗu rīkotais gadskārtējais ZIEMSVĒTKU TIRDZIŅĶS notika 26. novembrī, Latvieŗu Centrā. Mantu noiets tirdziņā Ŷogad bijis mazāks kā citus gadus, toties kafejnīcā apgrozījums izrādījies lielāks. Vanadzēs Ŷī sarīkojuma atlikumu parasti izlieto dažādu sabiedrisko mērķu atbalstīšanai. Tirdziņa vajadzībām tika izmantotas visas telpas Latvieŗu Centrā.

Vanadzēs pelnījuŗas pateicību par darbu, ar ko tās mēģina apmierināt mūsu vajadzības.

ŗ.

• 25. novembrī, plkst. 18:46, Kvebeku piemeklēja jūtama zemes trīce, pēc Richtera skālas 6,4. Tā ilga vairāķ kā minūti. Drebēja logi, grabēja metāls un bija pat daŗi sienu nobrukumi. Traucēta bija elektrības piegāde. Zemes trīci piedzīvoja arī tie latvieŗi, kas ar beŗģu satiksmes līniju Sabena atgriezās uz mājām. Tā tiem bija piedzīvojums. Ŷ.

MLB ZIŅAS:

TURPMĀKIE SARĪKOJUMI.

28. janvārī, plkst. 15:00, Latviešu Centrā, MLB 41 gadu pastāvēšanas ATCERE.

Pirmajā daļā par tematu ZINĀTNE, MĀKSLA UN LITERĀTURA referēs prof. Dr. Staņislavs JERUMANIS.

Vakariņas.

Otrā daļā par tematu AUGUSTA ANNUSA TRIMDAS GADI 1944 - 79 stāstīs mākslinieka meita Anna HAGENA - ANNUSA, rādot arī mākslinieka darbu slīdītes.

Viešpa vēlas rādīt sabiedrībai montrealiešu īpašumā pieejamos Augusta Annusa darbus. Tos, kas Annusa gleznas vēlētos atvēlēt šādai izstādei, laipni lūdzam sazināties ar mākslinieku Ludvigu KALNIŅU, tel. 630-1825. Viņš palīdzēs skates iekārtošanā mūsu pašu Centrā.

1. aprīlī, Latviešu Centrā, MLB gadskārtējais APRĪĻA JOKS sarīkojums par labu MLB ZIŅOTĀJAM, kam tieši tad apritēs 40 pastāvēšanas gadi. Šajā sarīkojumā būs pieejams izdevuma jubilejas numurs, kam speciālraksti un laba vēlējumi iesūtāmi redakcijai līdz 1989. gada 1. martam.

PALDIES!

Viens no mūsu reprezentācijas pasākumiem šējienes iedzīvotājiem ir MLB Mājas cepumu un lietiskās mākslas tirdziņš, ko oktobra beigās - šogad 29. datumā - rīko MLB. Tirdziņa panākumi ļoti atkarīgi no cepēju un darbinieku saimes, kas ir plaša. So pūliņu rezultātā biedrības kasē ieņāk līdzekļi citu mērķu īstenošanai. Šajā sakarībā sirsnīgs paldies pienākas visiem darba darītājiem:

Cepējām un mājas gardumu apgādātājiem - Olgai Birzei, Patricia Blusonovičai, Helēnai Casno, Annai Fromholdai, Rutai Gabrušai, Inārai Gailei, Tatjānai Gailei, Alīsei Grīntālei, Veltai Gūtmanei, Milijai Godiņai, Intai Hūns, Ausmai Hūns, Tatjānai Johansonei, Telmai Jundzei, Andai Kajakai, Ninai Kajakai, Birutai Kalacei, Mirdzai Kalacei, Alīsei Kalniņai, Mairai Kanaiņai, Modrai Kraulei, Annai Kreipānei, Inārai Leimanei, Gitai Lukstīpai, Margai Lūsei, Zintai Mateus, Valentīnai Niedrai, Veltai Ozolai, Inesei Paliepai, Lilijai Porietei, Augustam Pušpuram, Norai Saletēi, Ilgai Strautiņai, Karīnai Tēraudai, Silvijai Tomsonei, Vilmai Ulmanei, Ausmai Valterei, Emilijai Varslavānei, Veronikai Varslavānei un Dagmārai Ziediņai; kopā 40, kuŗām klāt jāpieskaita 3 valdes locekles.

Paldies rokdarbniecēm un daļamatniekiem: Betijai un Sergejam Dreimapiem, Ilgai Gravelsiņai, Austrai Konovālovai, Glorijai Morris, Ausmai Valterei un Zentai Wiesnevskai, kā arī Freibergu ģimenei (grāmatas). No citurienes mantas bija atsūtījuši Ilze Edele, Ilze Golde, A. Neimanis, Zelma Pētersone un Anda Sīpoliņa. Bija pieejami priekšmeti, kuŗus izdevusi Jaunatnes Dziesmu svētku Padome.

Tik liels pasākums nav iedomājams bez darbiniekiem. To vidū J. Baumgarte, Alīse Grīntāle, Astra Klaiše, Anna Kreipāne, Marga Lūse, Lilija Poriete (bija mērojusi ceļu no Kingstonas), Velta Ozola un Dagmāra Ziediņa, kā arī MLB valdes locekļi.

Ceram, ka pieminēti ir itin visi. Ja nu tomēr kāda vai kāds dalībnieks vai darbiniece nebūtu, tad vaina jāliek uz drukas nedarbu velniņa.

Sirsnīgs paldies itin visiem palīgiem!

Pārsteiguma izlozē apmeklētājiem bija sazie-

di 9 priekšmeti, kuŗus laimēja: gleznu - Milda Ozola, karoti - Velta Ozola, O. Vīndedža kartiņu - G. Strautiņš, vīnu - M. P. Ranger, slotiņu no Latvijas - A. Zacharone, spilvenu - M. Kilailen, trauku turētāju - J. Kilailen, konfektes - H. Ulmanis un augļu grozu - B. Waldheima.

ZIEDOJUMI.

MLB Ziņotāja tehnisko izdevumu segšanai no v e m b ģ a mēnesī esam saņēmuši sekojošus ziedojumus:

Ieva Bolšteina Geitersburgā, MD, ASV, \$ 7.00, Velta Ozola \$ 15.00, R. Velme, Toronto, Ontario, \$ 10.00, H. Ozols, Toronto, Ontario, \$ 2.50, Leonīds Dedelis, \$ 40.00, Rita Dirse \$ 7.50, Ilga Gravelsiņa \$ 5.00, J. Mežinskis \$ 2.50, Irma Strazdiņa \$ 3.25, Frīdbersts Porietis, Kingstonā, Ontario, \$ 10.00, Kristīne Thompson \$ 5.00, Herta Michelsone \$ 20.00, Rūdolfs Bučus, Vudberijā, Ņudžersijā, ASV, \$ 3.30, Andris Gūtmanis \$ 10.00, Eriks Ozoliņš \$ 5.00, P. Brunavs, Otavā, Ontario, \$ 2.50, A. Lepše \$ 10.00, Jānis Gributs \$ 7.50, Jānis Lazda \$ 7.50, Edīte Valdmane, Mišsissauga, Ontario, \$12.50, Laimonis Streips, Čikāgā, Ilinojā, ASV, \$ 30.00, Milda Ozoliņa \$ 12.00, Vindhama, ASV, Jāzeps Začs \$ 2.50, Eduards Balulis \$ 2.50, Lūcija Zeltiņa \$ 7.50, Zigurds Lieljuris, Villingboro, Ņudžersijā, ASV, \$ 5.92, Elza Aboliņa \$ 10.00, A. Dimitris \$ 2.50, Jēkabs Silfs \$ 2.50, Voldemārs Paegle \$ 10.-, Emma Krūmiņa \$ 5.00, Jānis Kivītis \$ 7.50, Eriks Krūze \$ 10.00.

1988./9. darbības gada septītajā mēnesī no 33 lasītājiem \$ 293.97. Darbības gadā no 117 lasītājiem kopā \$ 1.588.43.

Spiestuves mašīnu iegādei ziedojuši:

Anonīms ziedotājs \$ 10.00, Frīdbersts Porietis, Kingstonā, Ontario, \$ 15.00, Voldemārs Paegle \$ 10.00. Šajā mēnesī no 3 lasītājiem \$ 35.00. Darbības gadā no 11 lasītājiem \$ 232.50.

Abās kategorijās no 128 lasītājiem pavisam kopā \$ 1.821.93.

MLB mērķu sekmēšanai ziedojuši:

Frīdbersts Porietis, Kingstonā, Ontario, \$ 17.50, Kristis Ozols \$ 7.50, A. Lepše \$ 10.00, T. Johansone \$ 10.00, Edvīns Poruks \$ 32.50. Šajā mēnesī no 5 atbalstītājiem \$ 77.50. Darbības gadā no 7 personām pavisam kopā \$ 117.50.

Visiem mūsu darba atbalstītājiem vissirsnīgākais paldies!

Pateicamies arī visiem tiem, kas dāvinājuši MLB Ziņotāju saviem tuviniekiem un paziņām.

Pārskats par KOPEĶO SVĒTKU APSVEIKUMU būs nākamajā MLB Ziņotāja numurā. Iepriekšējs paldies visiem, kas tajā piedalījušies un jau nokārtojuši savus maksājumus (lielākā daļa). Tie, kas to vēl nav paspējuši izdarīt, laipni lūgti savu ziedojumu nosūtīt MLB kasierei A. Porietei-Bedard (adrese pēdējā lpp.!). Viņai sūtāmas arī biedru maksas un citi maksājumi MLB.

So MLB Ziņotāja numuru izdalām lasītājiem MLB 3. decembra sarīkojumā. Pārējos eksemplārus nododam Kanadas pastā 5. un 6. decembrī. Lūdzam ziņot par izdevuma nesāņemšanu!

SABIEDRISKĀS DZĪVES LAIKRĀDIS:

Biežāk lietoto telpu adreses:

Sv. Jāņa igauņu baznīca, kur notiek ev. - lut. dievkalpojumi, - 4345 Marcell Ave.

Ev. - lut. Trīsvienības draudzes nams - 3438 Rosedale Ave., tel. 489-3224.

Latviešu Sabiedriskais Centrs, 3955 Provost ielā, Lašīnā, tel. 634-4082.

8. decembrī, plkst. 13:00, Latviešu Centrā, Montrealas Latviešu Pensionāru Apvienības kārtējā sanāksme.
10. decembrī, plkst. 10:00, pie Latviešu Centra, pulcēšanās auto mašīnu parādei CILVĒKU TIESĪBU DIENAS demonstrācijai. Parāde notiks pa pilsētas centra ielām un vedīs uz Padomju Savienības konsulatū (Skatiet piezīmi KĀ CENTRS PULSĒ? 27. lpp.!).
11. decembrī, plkst. 13:30, Sv. Jāņa igauņu baznīcā, latviešu ev.-lut. draudžu kārtējais dievkalpojums.
14. decembrī, plkst. 19:30, Latviešu Centrā, Montrealas Latviešu Sabiedriskā Centra valdes sēde.
18. decembrī, plkst. 10:30, Notre Dame bazilikas Sv. Sirds kapelē, Montrealas latviešu katoļu draudzes kārtējais dievkalpojums.
18. decembrī, plkst. 14:00, Latviešu Centrā, ev.-lut. Trīsvienības draudzes ZIEMSVĒTKU EGLĪTES sarīkojums.
22. decembrī, plkst. 13:00, Latviešu Centrā, Montrealas Latviešu Pensionāru Apvienības kārtējā sanāksme.
24. decembrī, plkst. 18:00, Sv. Jāņa igauņu baznīcā, ev.-lut. Trīsvienības draudzes Ziemsvētku vakara dievkalpojums.
31. decembrī, plkst. 20:00, Sv. Jāņa igauņu baznīcā, ev.-lut. Trīsvienības draudzes VEGADA VAKARA dievkalpojums ar dievgaldu.
31. decembrī, plkst. 20:00, Latviešu Centrā, Centra JAUTRA JAUNGADA SAGAIĀŠANA (Skatiet ģīpašu paziņojumu 27. lpp.!).
5. janvārī, plkst. 13:00, Latviešu Centrā, Montrealas Latviešu Pensionāru Apvienības kārtējā sanāksme.
7. janvārī, plkst. 17:00, Notre Dame bazilikas sarīkojumu zālē, 426 St. Sulpice ielā, Montrealas Latviešu Katoļu draudzes gadskārtējais Ziemas svētku eglītes vakars (Skatiet ģīpašu paziņojumu 27. lpp.!).
8. janvārī, plkst. 13:30, Sv. Jāņa igauņu baznīcā, latviešu ev.-lut. draudžu kārtējais dievkalpojums.
10. janvārī, plkst. 19:30, Latviešu Centrā, Montrealas Latviešu Organizāciju Padomes kārtējā darba sēde. Padomes locekles lūgtas sūtīt uz to savus pārstāvjus.
15. janvārī, plkst. 10:30, Notre Dame bazilikas Sv. Sirds kapelē, Montrealas latviešu katoļu draudzes kārtējais dievkalpojums.
15. janvārī, plkst. 13:30, Sv. Jāņa igauņu baznīcā, latviešu ev.-lut. draudžu kārtējais dievkalpojums.
19. janvārī, plkst. 13:00, Latviešu Centrā, Montrealas Latviešu Pensionāru Apvienības kārtējā sanāksme.
22. janvārī, plkst. 13:30, Sv. Jāņa igauņu baznīcā, latviešu ev.-lut. draudžu kārtējais sarīkojums.
28. janvārī, plkst. 15:00, Latviešu Centrā, Montrealas Latviešu Biedrības 41 gadu pastāvēšanas atceres sarīkojums. Piedalās prof. Dr. Stāpislavs Jerumanis un Anna Hāgena - Annusa. Būs arī Augusta Annusa Montrealā pieejamo gleznu skate. Ieeja pret ziedojumiem (Skatiet MLB Zīpās par turpmākiem sarīkojumiem!). Vakariņas.
5. februārī, plkst. 13:30, Sv. Jāņa igauņu baznīcā, latviešu ev.-lut. draudžu kārtējais dievkalpojums.
12. februārī, plkst. 13:30, Sv. Jāņa igauņu baznīcā, latviešu ev.-lut. draudžu kārtējais dievkalpojums.
1. aprīlī, plkst. , Latviešu Centrā, MLB APRĪLA JOKS sarīkojums par labu MLB Zīpotājam. Plašāka informācija turpmākajos MLB Zīpotāja numuros.

Laipni lūdzam zīpas SABIEDRISKAJAM LAIKRĀDIM iesniegt rakstiski, tiklīdz tās jums ir pieejamas, lai lasītāji varētu ar tām iepazīties laicīgi un pakārtot savu laiku sabiedrisko notikumu apmeklēšanai.

Z I E D O J I E T ! MLB ZIŅOTĀJA tehnisko izdevumu un spiestuves mašīnu iegādei! Jūs atvēlējumi varētu novērst abonementa maksas paaugstinājumu tuvākā nākotnē, jo Kanadas pasta atkal ar 1989. gada 1. janvāri paaugstinās pasta likmes. Redakcija.

MONTREALAS LATVIEŠU BIEDRĪBA rīko sestdien, 28. janvārī, plkst. 15:00, Latviešu Centrā 41 GADU PASTĀVĒŠANAS PĒPUSDIENU.

Programmā: prof. Dr. St. Jerumaņa referāts, vakariņas, Annas Hagenas-Annusas stāstījums par gleznotāja AUGUSTA ANNUSA TRIMDAS GADIEM. Paredzēta arī Montrealā pieejamo Annusa gleznu skate. Skates jautājumā lūdzam sazināties ar māksl. L. Kalniņu, telefons 630-1825. Plašāks paziņojums MLB Zīņotāja janvāra numurā. Valde.

AIZSAULES CEĻOS:

1988. gada 11. septembrī, Valejfiļdas (Valleyfield) slimnīca miris K r i š s K N O P S.

Pēc viņa sēro dēls ar ģimeni, māsu un svaine.

1988. gada 15. novembrī, savā dzīvoklī mirusi 91 gadu vecā O l g a V A L D O V S K A.

Pēc viņas sēro svaine Elfrīda.

Pēdējā gaitā 18. novembrī viņu izvadīja māc. G. Hūns un pavadītāju pulciņš.

LATVISKAS SERVJETES.

Kafijas servjete - 2 paciņas (katrā 18)	\$ 5.00
Viesību servjete - 2 paciņas (katrā 18)	\$ 7.00
4 paciņas kopā	\$ 12.00
pa paciņai no katras	\$ 6.00
Pasta izdevumi 2 paciņu sūtījumam	\$ 1.00
Pasta izdevumi 4 paciņu sūtījumam	\$ 2.00
Viesību servjete saietiem un godiem (150)	\$ 20.00
Pasta izdevumi par katru lielo paciņu	\$ 3.00

Rotājiet galdus svētkos, saietos, godos un sarīkojumos ar šīm latviskām SERVJETĒM. Tās iegādājoties, Jūs atbalstiet Latviešu Jaunatnes Dziesmu Svētku Padomes darbu.

Čekus lūdzam rakstīt uz LATVIAN YOUTH SONG AND DANCE FESTIVAL vārda un līdz ar pasūtījumu nosūtīt - Latviešu Jaunatnes Dziesmu Svētku Padomei - 291 Lorraine Dr., Baie d'Urfé, Qué., H9X 2R2, Canada, tel. 514-457-9832.

COLLINS CLARKE
MACGILLIVRAY
WHITE

FLOWERS
by
Farganna

Funeral Directors

• 5610 Sherbrooke St. W.
Montreal — Business Office
514 - 483-1870

MLB ZIŅOTĀJA administrātorai A. Porietei - Bedard, 113 Highgate Avenue, Pointe Claire, Québec, Canada, H9R 2X5, telefons 514-697-6624.

Ar šo nosūtu abonementa samaksu (\$22.50 vai 17.50 sk. likmei) par _____ gadu/iem	\$ _____
Gaisa pasta piemaksu ASV - \$ 5.-, citos kontinentos - \$ 12.-	\$ _____
Ziedoju izdevumu tehnisko izdevumu segšanai	\$ _____
Ziedoju spiestuves mašīnu iegādei	\$ _____
Vēlos saņemt sekojošus agrākos MLB Zīņotāja numurus: _____	à \$ 2.- \$ _____
Dāvinu MLB Zīņotāju	\$ _____
Iesaku nosūtīt paraugburtnīcas	\$ _____
Ar šo nosūtu iestāšanās maksu Montrealas Latviešu Biedrībā - \$ 5.-	\$ _____
Ar šo nosūtu MLB biedru maksu par _____ darbības gadu (à \$ 10.-)	\$ _____
Ar šo nosūtu LNAK dalības maksu par _____ gadiem (à \$ 5.-)	\$ _____
Ziedoju MLB darba un pasākumu veicināšanai	\$ _____

Čeki rakstāmi uz MONTREAL LATVIAN SOCIETY vārda.

Pavisam kopā \$ _____

(Maksātāja vārds, uzvārds, pasta kods, telefona numurs)

(paraksts)

MLB ZIŅOTĀJS.

ISSN 0227 - 2433

IZDEVĒJA: Montrealas Latviešu Biedrība, 291 Lorraine Drive, Baie d'Urfé, Qué., Canada H9X 2R2, tālrunis 514-457-9832.

REDAKTORS: Martiņš Štaubers. **ADMINISTRĀTORE:** Anita Poriet-Bedard, 113 Highgate Ave., Pointe Claire, Qué., Canada, H9R 2X5, tālrunis 514-697-6624. **EKSPEDICIJA:** Valta Ozols. **DARBINIEKI:** Jānis Bērzs, Elga Cops, Edgars Kajaks, Viņa Kajaks, Austra Konovalova, Anna Kreipāne, Pēteris Kreipāns, Voldemārs Ozols, Ilga Štaubere un vēl daudzi citi.

MLB ZIŅOTĀJA ABONEMENTA MAKSA: \$ 22.50 gadā; MLB biedriem, pensionāriem un kāja invalīdiem - \$ 17.50 gadā; gaisa pasta piemaksa uz ASV - \$ 5.-, uz citiem kontinentiem \$ 12.-. Atsevišķas agrākās burtnīcas pret \$ 2.- ziedojumu. **Lappušu maksa:** 1/4 lpp. - \$ 20.-, 1/3 lpp. - \$ 25.-; 1/2 lpp. - \$ 30.-; 3/4 lpp. - \$ 50.-; pilna lpp. - \$ 55.-; klāņņu un paziņojumu sagatavošana \$ 15.-. Iespējams arī foto uzņēmumu publicēšana. Čeki rakstāmi uz MONTREAL LATVIAN SOCIETY vārda. MLB ZIŅOTĀJS, tāpat kā MLB, ir bezpeļņas pasākums; visus ienākumus redakcija izmanto tā izdošanas vajadzībām.

MLB ZIŅOTĀJS iznāk ik mēneša sākumā. Materiāli tekošajam numuram iesūtīti vai nododami redakcijā līdz ik mēneša 15. datumam. Par izdevumā publicēto rakstu saturu atbild to autori. Redakcija var rakstus izņemt. Raksti un ziņas nepauž no MLB valdes; no redakcijas, nedz tās darbinieku ieskatu iztirzātos jautājumos. Rakstu autoriem jāuzdod pilna adrese, telefona numurs un jāparakstās. Anonīmus rakstus redakcija ignorē.

MONTREAL LATVIAN SOCIETY DECEMBER 1988 DECEMBRE MONTHLY BULLETIN MLB ZIŅOTĀJS
SOCIÉTÉ DES LETTONS DE MONTREAL BULLETIN MENSUEL MLB ZIŅOTĀJS

Envoyé par la Société des Lettons de Montréal; Sent by Montreal Latvian Society: 291 Lorraine Drive, Baie d'Urfé, Canada H9X 2R2, telephone 514-457-9832.

By appointment
(pēc vienošanās)
NORBERT KAZDAN, M. D.
Runā latviski.
WESTMOUNT MEDICAL
BUILDING,
Suite 650,
5025 Sherbrooke St.
West,
Montrealā.
Tālrunis 514-486-4300
N. K.

TORTES godiem, viesībām un pašu priekam.
Pasūtījumi: tel. 457-9832.

1988. XII 1.350 e

DOMU TALKA
ALTERNATIVES

(Think Tank)

Talciniekus lūdzam rakstīt -

T. T. ALTERNATIVES,
P. O. Box 998
Hamilton, Ont.
L8N 3R1

TTA